
Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 1/1999 - 35 pàgines

Sessió Extraordinària del dia 14 de gener de 1999

El dia 14 de gener de 1999, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 2/1999, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acceptació de les esmenes als articles 24 i 25 de la Constitució de l'Organització Mundial de la Salut.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de l'emissió d'unes monedes commemoratives del 250è aniversari de la redacció del Manual Digest.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació dels articles 105 i 114 del Codi penal.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici de 1999, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Vicenç Alay Ferrer, relativa a la incorporació d'un carril de bicicletes o vorera d'emergència en els nous vials i en els ja existents.

6- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, per escrit de data 17 de desembre de 1998, relativa a l'aplicació i desenvolupament del Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona, adoptat per l'assemblea General de les Nacions Unides el 18 de desembre de 1979.

7- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 17 de desembre de 1998, relativa a la situació dels membres de l'antic Servei d'Ordre, avui Policia, que es troben jubilats.

8- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 17 de desembre de 1998, relativa a la mort accidental d'un treballador en les obres del túnel d'Envalira.

9- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols i pel M. I. Sr. Simó Duró Coma, per escrit de data 17 de desembre de 1998, relativa a l'afectació de funcionaris del Cos de Policia a serveis o unitats diferents a les que habitualment presten els seus serveis.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Joan Tomàs Roca
M. I. Sr. Jordi Torres Alís
M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Miquel Alís Font
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal
 M. I. Sr. Josep Areny Fité
 M. I. Sr. Modest Baró Moles
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
 M. I. Sr. Simó Duró Coma
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

El M. I. Síndic General ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Josep Dallerès i Agustí Marfany, que es troben fora del país assistint a una reunió de l'OSCE.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de la Presidència i Interior; Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Susagna Arasanz Serra, ministra de Finances; Enric Casadevall Medrano, ministre d'Economia; Càndid Naudi Mora, ministre d'Ordenament Territorial; Josep M. Goicoechea Utrillo, ministre de Salut i Benestar; Pere Cervós Cardona, ministre d'Educació, Joventut i Esports; Enric Pujal Areny, ministre de Turisme i Cultura, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Enric Tarrado, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Passarem tot seguit al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acceptació de les esmenes als articles 24 i 25 de la Constitució de l'Organització Mundial de la Salut.

La Proposta fou publicada al Butlletí número 36/1998 del 18 de novembre i no s'ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Els grups parlamentaris volen intervenir?

Doncs, no havent-hi intervencions proposo declarar aprovada la proposta per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt 2 de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de l'emissió d'unes monedes commemoratives del 250è aniversari de la redacció del Manual Digest.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 36/1998 del 18 de novembre i no s'ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Per part dels grups parlamentaris alguna intervenció?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic. Únicament per dir que els consellers de Nova Democràcia ens abstindrem en aquesta votació. El fonament de l'abstenció és el ja tradicional en aquesta sala, que és que no podem acceptar el sistema de recurs persistent i sistemàtic dels crèdit extraordinaris en qüestions com aquesta, conegudes de temps i que podien, clarament, haver estat incloses en el pressupost. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Enric Tarrado, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En el seu moment, l'Agrupament Nacional Democràtic no va presentar cap esmena al Projecte de llei que ara estem analitzant, perquè ens va semblar que, malgrat tractar-se d'un crèdit extraordinari, i que aquest sistema de reforma de les intencions expressades en la Llei del pressupost no ens agrada, el motiu pel qual es demanava l'assignació era raonable. Tanmateix, hem de lamentar una vegada més que no se'ns hagi tramès

tota la documentació oportuna per justificar la necessitat de votar aquest Projecte de Llei. Com que ja hi estem acostumats i com que hem expressat mantes vegades els arguments que, pensem, justifiquen la nostra demanda, no insistirem en el tema.

Per acabar, vull manifestar que el nostre vot serà favorable a l'adopció del Projecte de Llei.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció, doncs, i a la vista de les que hi han hagut, procedirem a la votació.

Llavors sí és sí al Projecte i no és no al Projecte.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : Sí
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí
 M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, si us plau, voleu procedir al recompte?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 22; vots no: cap; i abstencions: 4.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació el Projecte queda aprovat.

Passarem al punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei qualificada de modificació dels articles 105 i 114 del Codi penal.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat al Butlletí número 44/1998 del 24 de desembre.

El Sr. Modest Baró, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior exposarà l'informe elaborat per aquesta.

Sr. Modest Baró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Interior va analitzar i debatre, en el decurs de la reunió celebrada el dia 30 de novembre de 1998, la ponència a la Proposició de Llei qualificada de modificacions dels articles 105 i 114 del Codi penal, presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El Grup Parlamentari Lliberal presentà 11 esmenes que quedaren aprovades per unanimitat 4, 5 s'aprovaren per majoria, i les restants, 2, es varen transaccionar i aprovar per unanimitat.

El dia 17 de desembre passat es va tornar a reunir la Comissió Legislativa d'Interior i aprovà l'informe de la Comissió.

En l'informe de la Comissió publicat s'ha constatat uns errors de transcripció en dos paràgrafs. El text de Proposició de Llei aprovat per la Comissió Legislativa d'Interior i que, avui, s'hauria de sotmetre a l'aprovació d'aquesta Cambra, correspon al publicat al Butlletí del Consell General número 44/1998, pàgines 44 i 45, una vegada fetes les correccions següents: el darrer paràgraf de l'apartat tercer de l'article 105 ha de passar a ésser el segon paràgraf de l'apartat quatre, i el segon paràgraf de l'apartat

quatre s'ha de traslladar a l'apartat cinquè del mateix article com a segon paràgraf.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna objecció a la correcció que acaba d'anunciar el Sr. Baró.

Bé, si no hi ha cap objecció, doncs, es sotmetrà a votació el text que acabeu d'anunciar.

Passem tot seguit, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, després d'aquesta correcció que, en definitiva, crec que no modifica res del que està escrit -només és un nou ordre- he de dir que, en el moment que l'Agrupament Nacional Democràtic va presentar aquesta Proposta, era un moment on les coses bullien... i la vaig celebrar, i li vaig dir que era benvinguda, i vaig felicitar, doncs, el presentador com tot l'Agrupament.

Vam tenir ocasió de tornar-ne a parlar, de reflexionar a l'entorn i veiem que, més que mai, aquesta aportació és bona. És bona pel combat que ha de fer per la prevaricació, per tot el que són els tràfics d'influències, la corrupció... i, evidentment, que calia que fos tipificat i que a Andorra, doncs, penalment, mereixés un càstig -no tot el que s'hagi de castigar, evidentment- a través de l'organisme, aquí en aquest cas, la justícia.

Per la meua part, doncs, vaig felicitar la iniciativa. Hi ha hagut unes petites o, algunes vegades, profundes modificacions que s'han fet a l'entorn de l'esperit del redactat inicial, però, en definitiva, se'ns presenta quelcom que ha rebut, gairebé, l'apreciació total de totes les persones. He de dir que, puntualment, he estat informat per la persona que em representa, i a qui vaig donar, doncs, el meu foc verd perquè tot això pogués anar endavant. Es tracta de la Sra. consellera Rosa Ferrer.

Només em felicito, per la meua part, que aquest text hagi arribat i, evidentment, dic, des d'ara, que el votaré favorablement.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, intervén el Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, Iniciativa Democràtica Nacional també celebrem aquesta Proposició de Llei, i la iniciativa de l'Agrupament Nacional Democràtic al entrar en aquesta Cambra la Proposició de Llei de modificació d'aquests dos articles.

Considerem important que l'ordenament penal del principat reculli delictes com són la prevaricació, el suborn o el tràfic d'influències.

Durant el treball en Comissió hi ha hagut algunes esmenes del Grup Lliberal que han estat votades per unanimitat, que creiem que introdueixen millores al text original, i n'hi ha hagut dues, particularment, que han estat votades per unanimitat, però després de la transacció, en el nostre cas, han estat votades perquè sense estar-hi profundament d'acord, almenys, representaven un pas endavant perquè la tipificació i, sobretot, la pena que s'aplicava no quedés en el Projecte inicial... no, en el Projecte que es proposava des de l'esmena del Grup Lliberal.

Res més, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt, també té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, per part nostra, ja vam manifestar en la sessió del Consell General del dia 8 d'octubre de l'any passat, quan es va prendre en consideració aquesta Proposició de Llei presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic, que la compartíem en la seva totalitat i donàvem, també, total suport a les motivacions que va exposar, en aquell moment, el company conseller Narcís Casal.

Avui, després dels treballs en Comissió i a l'hora d'aprovar definitivament aquell text, no sols ratifiquem el que ja vam dir el mes d'octubre, sinó que també volem posar de manifest la nostra satisfacció perquè s'inclouguin -a partir d'ara quedaran inclosos en el Codi penal- els delictes de suborn, de prevaricació, el tràfic d'influències i l'ús de la informació privilegiada.

Aquí, no ens cansarem de repetir que la tipificació d'aquests delictes no podien esperar el temps que suposa una reforma completa del Codi penal. Calia fer aquesta modificació parcial del Codi, perquè es tracta d'una qüestió cabdal, que és la lluita contra la corrupció, bàsicament, i, en la qual, totes les

institucions europees i els estats membres del Consell d'Europa treballen per posar-hi solució.

En el transcurs de l'any passat, del 1998, el conseller general per Nova Democràcia, el Sr. Jaume Bartumeu -i company en conseqüència-, va ser nomenat ponent en l'informe elaborat per la Comissió d'Afers Jurídics i dels Drets de l'Home del Consell d'Europa, per a l'adopció de la Convenció Europea per a la lluita contra la corrupció; i així ho va defensar davant l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa en la sessió del dia 23 de juny de 1998.

Dels treballs que es van realitzar a nivell del Consell d'Europa i de la Comissió, de la qual en forma part, se'n desprèn clarament que la corrupció adopta múltiples formes tant en el sector públic com en el privat, en les relacions comercials, en els aspectes jurídics o ètics, i tant afecta als funcionaris públics, als parlamentaris elegits o als membres del Govern com als jutges i agents dels tribunals internacionals. Només cal que recordem, aquí, els escàndols polítics que hem pogut contemplar, tots, a la premsa, els darrers mesos i anys, en els estats veïns i, especialment, en temes de finançament de partits.

La gran preocupació dels nostres dies, arreu d'Europa, és que la corrupció pot representar un greu perill en les transaccions econòmiques i financeres i, fins i tot per a la pròpia democràcia.

Tornant a Andorra podem afirmar que la classe política comença a ser qüestionada pel ciutadà. Frases com el "posar-nos a tots en el mateix sac", o que "cadascú de nosaltres ens arreglem el nostre" o que "fem política per l'enriquiment personal", les hem sentit sovint, i en els comentaris dels ciutadans.

Des de Nova Democràcia, per tant, entenem que cal posar ordre a l'escala de valors. L'ètica i la moralitat han de prevaler sobre el poder econòmic, i no fer-ho és malmetre els valors de la democràcia i d'un estat de dret.

Esdevé necessària una nova ètica social i política que només serà possible amb l'adopció i l'aplicació de lleis com la que ara aprovem, amb aquesta modificació del Codi penal. A partir d'ara, l'autoritat, l'agent de l'autoritat o el funcionari que accepti situacions il·legals de suborn, prevaricació, tràfic d'influències o l'ús d'informació privilegiada incorrerà en un delicte penal, i haurà de comparèixer davant dels tribunals penals andorrans. Sigui quina sigui la persona interessada.

Però des de Nova Democràcia volem anar més lluny, i ja hem manifestat, repetidament, la necessitat que Andorra adhereixi a la Convenció Europea sobre el blanqueig de diner. És un tema que està íntimament lligat sense que, fins a la data, haguem tingut cap bona acollida per part de la majoria lliberal. No

obstant això, com que som perseverants, volem continuar insistint en la necessitat que Andorra adhereixi i faci complir aquells convenis internacionals que faran possible que se'ns respecti com a Estat arreu.

En aquest sentit, volem aprofitar el contingut d'aquest debat d'aprovació de la Llei de modificació del Codi penal, per estar íntimament interrelacionats i lligats amb ell, per demanar formalment -i que consti a l'Acta- al Govern d'Andorra que adhereixi a la Convenció penal sobre la corrupció del Consell d'Europa, que contempla la corrupció dels funcionaris públics, dels membres de les assemblees parlamentàries i dels governs de cada país, dels jutges i agents dels tribunals internacionals del sector privat, així com del tràfic d'influències i del blanqueig de diner producte de tots aquests delictes.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, l'Agrupament ja va tenir ocasió d'exposar els motius que ens varen moure a presentar aquesta Llei.

Ja vàrem dir, en la nostra intervenció del mes d'octubre, que la present Llei venia a omplir una necessitat demanada pels ciutadans del nostre país i a atorgar seriositat al funcionament de les institucions andorranes de cara a la comunitat internacional.

Quant a la demanda de la ciutadania, tots hem pogut comprovar que, realment, aquesta és una Llei que era esperada per gairebé tots els sectors socials del nostre país. Avui, podem estar segurs, senyories, que amb l'aprovació d'aquesta Llei, estarem aportant algun grau de confiança i de tranquil·litat als nostres ciutadans.

S'ha de dir, però, que les conductes delictives fixades en la Llei només podran ser perseguides si existeix la col·laboració activa de tots els ciutadans, inclosos nosaltres, evidentment, que tindrem el deure de denunciar qualsevol indicatiu d'allò que avui és objecte de la nostra Llei.

No cal dir que pels parlamentaris, aquest deure no solament serà jurídic, sinó polític i moral, un deure indefugible per respecte al nostre país i a la resta dels ciutadans.

S'ha d'insistir però, que sense la denúncia activa del tràfic d'influències, molt possiblement, aquest no

arribi mai a ser perseguit en el nostre país, i quedi finalment en lletra morta dins del Butlletí Oficial.

Un té la pretensió, també, que la Llei haurà de tenir un efecte beneficiós en les nostres relacions amb la comunitat internacional, sobretot en un moment en què el nostre país està sent objecte d'escrutini per part d'institucions internacionals especialitzades en el control del frau.

Creiem obligat, ara més que mai, demostrar que la nostra legislació està almenys a l'altura de la dels països que ens envolten. És per això que estem segurs, que l'aprovació de la Llei no serà pas negativa per la imatge del nostre país, ni per suavitzar les reticències que, penosament, sovint constatem envers el mateix.

Quant a les modificacions sofertes per la Llei en el si de la Comissió ressaltaré, com aportació principal, la tipificació de l'ús d'informació privilegiada sobre la qual cosa ens n'hem d'alegrar tots, malgrat aquesta figura quedi tipificada únicament en el supòsit d'obtenir un benefici econòmic, i no quan no existeix.

Crec necessari, també, reconèixer el suport donat pels companys de Nova Democràcia, d'Iniciativa Democràtica i del company Simó Duró, que m'han fet pensar, inclús, que la Llei s'havia proposat conjuntament i, també s'ha de dir, l'actitud de la resta dels consellers d'aquesta Cambra, que no han posat cap inconvenient per a la seva aprovació final.

En general, la Llei que avui aprovarem ens haurà de servir de prelude del que s'haurà de fer amb la redacció del nou Codi penal, tot i que no tindrem més remei -tal com ha dit la Sra. Rosa Ferrer- que estar atents a les recomanacions i convenis internacionals sobre la matèria.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Modest Baró.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Ja, el passat 8 d'octubre darrer, quan aquesta Cambra aprovà la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació dels articles 105 i 114 del Codi penal, el Grup Lliberal manifestà, en sintonia amb el que havia dit el Sr. cap de Govern, la seva posició favorable a la presa en consideració, malgrat entendre que calia completar i esmenar el contingut de la Proposició de llei, comproment-se a aportar, via esmenes, millores tècniques i jurídiques necessàries al text.

I és així que el Grup Parlamentari Lliberal presentà 11 esmenes necessàries, al nostre criteri, totes elles. Unes destinades a millorar l'estructura de la llei de modificació, com són l'addició d'un article únic, acordant la modificació de l'articulat, la inclusió de la tipificació de l'ús d'informació privilegiada, l'addició d'una disposició final fixant el moment de l'entrada en vigor i, altres destinades a millorar el contingut dels articles modificats. D'aquestes, n'és la principal la definició d'autoritat i de funcionari, a efectes penals.

Ja vàrem dir en el seu moment, que no era aquest el lloc idoni, des d'un punt de vista sistemàtic, per incloure aquestes definicions, però la seva absència comportava un problema encara més greu de llei penal en blanc. La inclusió d'aquestes definicions comportà, al seu torn, certes esmenes derivades de la principal, tant en l'articulat com en l'exposició de motius.

Igualment, vàrem proposar l'aplicació més general de penes accessòries, i un tractament punitiu diferent del que es proposava inicialment. Cal tenir present que en matèria de sancions penals, la variació arbitrària i parcial d'aquestes sancions pot comportar contradiccions al fer la comparació amb altres figures delictives. Per això, també, es proposà el manteniment de les sancions penals ja existents, sense augmentar-ne la penalitat, i es va intentar, pel que feia als nous tipus delictius, respectar una proporcionalitat amb les sancions d'altres ordenaments jurídics, extrems que han quedat recollits en el text que avui se sotmet a aprovació.

També el Grup Lliberal donarà suport a l'aprovació de la Llei qualificada de modificació dels articles 105 i 114 del Codi penal.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista del resultat de les intervencions, doncs, proposo declarar per unanimitat aprovada la Proposició de llei, amb les correccions de redacció que ha enunciat el ponent i president de la comissió, el Sr. Modest Baró.

Sí, Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Com que ja heu donat per aprovat, diguem, per unanimitat o assentiment, el que volia dir, senzillament, és que constés en l'acta que

m'adhereixo plenament a les paraules de la Sra. Rosa Ferrer pel que pertany o pel que pertoca a aquesta demanda, a aquest prec que s'ha formulat sobre l'adhesió a la Convenció penal contra la corrupció del Consell d'Europa. Si us plau.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Doncs bé, doncs queda aprovada la Proposició de llei.

Passem al punt 4 de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici de 1999, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat al Butlletí núm. 44/98 del 24 de desembre.

Els consellers generals, Srs. Jaume Bartumeu, M. Rosa Ferrer i Simó Duró han presentat 4 reserves d'esmena.

El Sr. Josep Àngel Mortés, ponent nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, exposarà l'informe elaborat per aquesta.

Sr. Mortés, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar, en el decurs de la reunió celebrada el dia 18 de desembre de 1998, les esmenes parcials al Projecte de llei del pressupost per a l'exercici de 1999, presentades pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, M. Rosa Ferrer Obiols i Simó Duró Coma.

Es varen presentar 4 esmenes, dues que feien referència a l'articulat de la Llei, en concret a l'article 3, referent a les transferències de crèdit, i a l'article 5 referent als avenços de fons; i les altres dues esmenes en relació a les despeses de funcionament. De la discussió i posterior votació se'n desprèn la no aprovació de les esmenes presentades.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, abans de passar al debat, demanaria a la senyora consellera i als senyors consellers que han presentat

les reserves d'esmena si les volen debatre i votar conjuntament o per separat?

Per separat, no?

Bé doncs, passarem al debat i votació de la primera que correspon a la número 1 de l'informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Tot i que, com acabem de dir, voldríem que es discutissin per separat, a la vista del telegràfic informe que ens acaba de fer el ponent, voldria fer una consideració general sobre el manteniment de les 4 esmenes, i sobre el perquè ho hem hagut de fer.

I diré, doncs, que el Consell General d'acord amb l'article 50 de la Constitució, aprova els pressupostos de l'Estat -això ho saben tots. Diu també la Constitució, en el seu article 62 apartat 1, que els consellers generals i els grups parlamentaris tenen el dret d'esmenar els projectes i proposicions de llei, i aquest és un dret que tres consellers generals hem volgut exercir. Ens havíem cregut que la majoria de "l'anivelladora" acceptaria, ni que fos per la forma, discutir les esmenes a la Comissió de Finances.

Hem de confessar, avui aquí, que ens hem hagut d'adonar que anàvem amb el lliri a la mà. El passat mes de desembre en vàrem tenir una clara i contundent demostració.

El president de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va convocar el dia 11 de desembre dues reunions de la Comissió: la primera, convocada pel dia 18 de desembre, a dos quarts de quatre de la tarda, tenia com a punt únic el nomenament del ponent per a l'elaboració de l'informe de la ponència, relatiu al Projecte de llei de pressupost per a l'exercici 1999; la segona, convocada pel mateix dia a les quatre de la tarda, trenta minuts després, tenia com a primer punt de l'ordre del dia l'anàlisi de l'informe del ponent relatiu al Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 1999.

Tinc especial interès en deixar constància avui, aquí, que el president i els membres lliberals de la Comissió legislativa de Finances van aconseguir estalviar temps i discussions a la Comissió. Quan faltaven encara cinc minuts per a les quatre de la tarda havíem ja enllestit la primera reunió i havíem començat i acabat la segona.

És a dir, que en vint-i-cinc minuts, es va designar el ponent, es va rebre un informe de la ponència que ja estava redactat. Es va constatar que l'oposició havia pertorbat el bon ordre d'aquesta casa, gosant

presentar quatre esmenes parcials al Projecte de pressupost. Es van votar disciplinadament en contra, les quatre esmenes -17, i a favor 11-, i ens vam aixecar de la taula.

Comptat i debatut, insisteixo, 25 minuts.

S'entendrà així que haguem volgut fer aquestes reserves d'esmena. Fora del fàcil procediment de les comissions a porta tancada, avui, almenys, podrem presentar públicament un exemple perfecte del que suposa "l'anivelladora" lliberal.

S'entendrà, també, fins a quin punt esdevé inútil voler formular esmenes a un pressupost que els lliberals han beneït abans de l'entrada a tràmit parlamentari.

Si es volia que el Consell General esdevingués, no pas una Cambra parlamentària sinó una congregació d'escolans d'amèn, no es podia emprar millor procediment que aquest.

La primera reserva d'esmena, Sr. síndic, fa referència a la supressió de l'article 3.4.

Havíem proposat suprimir el paràgraf 4 de l'article 3 del Projecte de Llei del pressupost.

La nostra motivació era, i és, posar en evidència que permetre al Govern aprovar transferències de crèdit de despeses d'inversió real, fins a un límit màxim de l'1% dels crèdits autoritzats per a les despeses d'inversió real del pressupost, suposa una contradicció amb l'esperit i la lletra de la legislació general de les finances públiques. Però aquesta disposició que proposem suprimir representa, també, una escomesa contra el paper institucional del Consell General, que té com a primera missió votar una llei de pressupost. I aquí no estem discutint que l'1% de les despeses sigui una quantitat relativament minsa i petita en relació al volum del Pressupost, sinó que ens estem lamentant d'un procediment que considerem contrari als textos fonamentals de les institucions andorranes.

Ja ens hem queixat repetides vegades, i no vull insistir més, que el recurs constant als crèdits extraordinaris practicat pel Govern representa una burla al control del Consell. Adoptar, a més a més, aquest sistema de traspàs directe de crèdits sense que calgui, ni tan sols, informar-ne al Consell suposa deixar encara més malparada la missió de control que pertany a aquesta Assemblea.

Aquesta és la motivació, Sr. síndic, que haguem reservat aquesta esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

El Govern vol intervenir?

No?, doncs, té la paraula el Sr. ...

Sí?, Sra. ministra de Finances, doncs, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Susagna Arasanç:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de pressupost que debatem avui té, entre d'altres objectius, el d'adaptar la Llei general de les finances públiques a la realitat econòmica i pressupostària.

Tots sabem que la Llei general de les finances públiques fixa la possibilitat de modificar els crèdits pressupostaris mitjançant crèdits extraordinaris, suplementos, transferències i ampliacions de crèdit. Aquest marc d'acció general limita la figura de les transferències de crèdit a efectuar-les entre les despeses de funcionament.

És per això, que en les lleis de pressupost dels anys 1997 i 1998 s'hi incorporava la possibilitat de realitzar transferències de crèdit per a despeses corrents dins del mateix ministeri i per a despeses de capital dins del mateix programa.

Tot i aquesta flexibilitat que es va fixar en les lleis de pressupost dels anys anteriors, l'experiència ens demostra que el Govern s'ha vist, en certes ocasions, amb la necessitat de presentar lleis de crèdit extraordinari i de suplementos de crèdit per fer front a despeses d'imports, generalment poc importants, per a les quals no es poden realitzar transferències de crèdit per la limitació abans esmentada.

A títol d'exemple podríem citar la Llei de suplement de crèdit que es va aprovar el maig d'aquest any passat, de 2,3 milions de pessetes, per acabar de finançar la plataforma elevadora que es va instal·lar a la biblioteca pública.

És en aquest sentit que el Projecte de Llei del pressupost proposa, per a l'exercici 1999, que el Govern pugui fins a 1% dels crèdits autoritzats per a inversió, és a dir, per un import de 100 milions de pessetes, aprovar transferències de crèdit dins de les despeses d'inversió real per programes diferents.

Sí, doncs, aquest article intenta facilitar l'administració de l'Estat que ha de realitzar el Govern amb criteris d'interès general, d'eficàcia i de transparència. I per tant, no podem parlar d'una contradicció de la Llei general de les finances públiques, sinó d'una actualització amb l'objectiu de donar més flexibilitat a la gestió pressupostària i d'adaptar la norma general a la realitat dels pressupostos, sense mermar el control polític posterior que es pot realitzar a nivell de la liquidació del pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment, que només faig que palesar les paraules, malgrat que el que la Sra. ministra, diguem, amb tecnicisme, ens ha presentat, però, penso que ha escollit un mal exemple. Per què ha escollit un mal exemple? Perquè això demostra, justament -i aquí no és pas culpa seva- el fet que, en aquells moments, s'hagués de fer un reajust de 2,3 milions per una planta elevadora, però bé que, en aquell indret de la biblioteca, doncs, es va pensar en tot menys en persones que eren discapacitades i que, difícilment, podien desplaçar-se en aquella zona.

No és culpa de la Sra. ministra, evidentment, és culpa del qui planifica. Evidentment, que això vol dir que moltes vegades val per tapar tota una sèrie de deficiències, que són humanes -tots en cometem- però també dificulten, malgrat que la Sra. ministra, doncs, ens ho digui, la possibilitat de fer controls de pressupost. Perquè si mai agafem el Projecte de pressupost i, després agafem la liquidació, ja ho vaig dir l'altre dia al Consell, és de la nit al dia, no hi ha res que s'assembli.

Aleshores, evidentment, que jo, a més d'aquest article, resulta que -i ho afegeixo- en el seu moment, en el temps del primer i del segon executiu que vam tenir, ja vaig votar en contra de forma oberta. I, evidentment, que no he pas canviat perquè el que sí que penso, potser que ho fem, evidentment, amb uns altres sentiments menys tecnicistes, però que jo sóc encara una miqueta, diguem, del compte de la padrina. Doncs, m'agrada molt saber tot el que es juga, el que no es juga i en definitiva, diguem, imposa una disciplina que amb aquesta proposta, o amb aquest article penso que no s'arriba a tenir.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Només per dir que nosaltres donarem suport, també, a la reserva d'esmena i que compartim la consideració general que ha fet anteriorment el conseller Jaume Bartumeu.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Jordi Torres.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí gràcies Sr. síndic.

Només dir que reafirmem totalment el que ha dit el Sr. Bartumeu al que fa referència al seu anàlisi sobre el Pressupost, i que votarem favorablement la reserva d'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Marc Pintat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El tràmit a Comissió del Projecte de Llei de pressupost va iniciar-se el dia 11 de desembre de 1998, dia en què la Sindicatura em va fer arribar el text del Projecte de Llei de pressupost per a l'exercici de 1999, juntament amb les 4 esmenes esmentades.

Seguint el tràmit ordinari, establert pel Reglament del Consell General, en concret, el referit als articles 97 i següents, es determina que la tramitació en comissió s'iniciarà amb l'elecció d'un ponent. Fet això, el president convocarà novament la comissió per debatre les esmenes i votar aquestes, i el text del Projecte.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va procedir a la tramitació de dues convocatòries: una primera pel nomenament del ponent i, una segona pel debat de l'informe del ponent. La previsió d'aquestes dues convocatòries respon a les següents argumentacions: caldria remontar-se al principi de la legislatura, quan la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost establia, en la sessió del 15 de maig de 1997, un ordre de ponències, seguint la pràctica habitual de totes les comissions legislatives, que consisteix en establir un ordre rotatori de ponències començant pel president, seguint pel vicepresident i per l'ordre alfabètic entre els restants membres de la Comissió. Això permet que tothom pugui conèixer les previsions dels torns de les ponències, el que implica que a vegades el nomenament del ponent

sigui tan sols una formalitat reglamentària per complir.

De fet, moltes tramitacions iniciades en les diferents comissions legislatives, a l'hora d'examinar un text i les seves esmenes, s'han d'iniciar amb una convocatòria per nomenar el ponent, seguida d'una altra per a procedir a l'anàlisi tant del text com de les esmenes o l'anàlisi de l'informe del ponent.

D'altra banda, el Reglament del Consell General no fa cap esment de disposició alguna que indiqui que s'hagi de convocar novament la Comissió per a l'aprovació definitiva del text.

En resum, cal dir que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost no ha fet res contrari al Reglament del Consell General ni tampoc a la pràctica ordinària de les comissions legislatives.

Altrament, finalitzada la votació de les 4 esmenes presentades i vist que el text no havia suscitat cap canvi al respecte al projecte original, no hi havia cap raó per no aprovar el text i la seva posterior tramitació a Sindicatura.

No existia, tampoc, cap altra convocatòria que condicionés o pressuposés l'aprovació del text aquella mateixa tarda, tal i com s'havia insinuat.

Dit això, passo a comentar la primera esmena reservada:

El Projecte de Llei de pressupost de 1999 incorpora en el seu article 3 un apartat que obra la possibilitat, pel Govern, d'aprovar transferències de crèdit d'inversió real, fins a un límit màxim de l'1% dels crèdits autoritzats per a les despeses d'inversió del pressupost de l'exercici. En aquest cas, la xifra discutida era, exactament, de 100.150.675 pessetes.

Voldria, per començar, relativitzar la importància de la xifra, indicant que correspon aproximadament al 0,3% del total de les despeses contemplades en el pressupost.

La poca magnitud d'aquesta xifra demostra pel fet que no hi ha voluntat per part de Govern ni, evidentment, de la nostra majoria, de desvirtuar la Llei general de finances públiques, ja que l'articulat proposat pel Projecte de Llei de pressupost respecta perfectament l'esperit de la Llei general de les finances públiques.

Seguint amb la nostra voluntat d'agilitzar la gestió pública en el marc de l'organització institucional de la separació de poders, l'objectiu d'aquest articulat és doble: d'una part alleugerir els tràmits per tal de permetre al legislatiu de centrar-se sobre les grans problemàtiques de l'Estat, alliberant-lo de formalismes poc útils com el debat de projectes de llei de crèdits extraordinaris, d'imports insignificants, tal com ha passat en els dos darrers anys i, d'altra

part, mantenir l'esperit de la Llei general de finances públiques i donar a l'executiu l'agilitat i el marge de maniobres suficients per a l'execució del pressupost, especialment per a despeses urgents i necessàries que no es poden posposar a l'exercici següent, sense que aquest atenuï, de cap manera, el poder de control pressupostari del Consell General. L'aplicació d'aquest doble objectiu ens porta a rebutjar l'esmena presentada.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part del Govern? No?

Per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, procedirem tot seguit a la votació de l'esmena reservada. Sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, per tant, aprovació de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 10; vots no: 16.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Passem, seguidament, al debat i votació de la segona esmena reservada que correspon a la número 2 de l'informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí l'esmena modificada, proposa modificar el redactat de l'apartat 3 de l'article 5 del Projecte de llei, perquè no es faciliti el Govern a cancel·lar crèdits extraordinaris o suplement de crèdit, com millor li sembli, sinó que ho hagi de fer a càrrec dels crèdits reservats del ministeri que ha proposat la despesa. Dit altrament, nosaltres proposem de mantenir el sistema actual al qual, de passada, ha fet referència abans la ministra; entenem que si s'ha de cancel·lar ha de ser amb càrrecs al mateix ministeri i no d'una altra manera.

Fins avui el Govern té aquesta obligació, de precisar el finançament per a cada nou crèdit i el càrrec als crèdits del ministeri en què es cancel·laria en cas de refús del Consell. Amb el redactat del Govern es buida, encara més, de contingut la potestat legislativa, indicant que els nous crèdits seran imputats, en cas de refús, allí on li sembli al Govern.

És a dir, que un refús d'un projecte de llei de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit per part del Consell podrà ser bandejat alegrement pel Govern oblidant-se de la voluntat del legislatiu.

Per tant, nosaltres, el que volem fer és preguntar, als 17 consellers generals que donen suport al Govern, on anirem a parar, si seguim per aquest camí, i a on anirà a parar la separació de poders i el paper del Consell General.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La M. I. Sra. Susagna Arasanz:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei general de les finances públiques, en el seu article 28 regula els avenços de fons, que és una figura que serveix per poder fer front a les obligacions no pressupostades que sorgeixen del dia a dia de l'activitat pública. Uns avenços de fons que han de ser ratificats posteriorment pel Consell General a través d'una llei de crèdit extraordinari o suplement de crèdit. I en el cas que el Consell General no els aprovés, aquests es cancel·larien, segons especifica la Llei general de finances públiques, a càrrec dels crèdits del mateix ministeri que ha presentat l'avenç de fons, imputant-los allà on la reducció dels crèdits ocasioni menys trasbals per al servei públic.

L'esforç de racionalització i control de la despesa pública, durant aquests darrers anys, ens ha demostrat la necessitat de concentrar la inversió pública en el Ministeri d'Ordenament Territorial, atès que és qui té els mitjans humans i tècnics necessaris per realitzar-les.

Aquesta política de control pressupostari presenta una dificultat d'aplicació de l'article 28 de la Llei general de les finances públiques que limita la realització de l'avenç de fons a la utilització de crèdits dins del mateix ministeri. Aquesta limitació implicava que, en cas de necessitat de fer una despesa urgent, aquesta l'hagués de realitzar el ministeri que tingués disponibilitat pressupostària, i no qui la demanés o qui la necessités.

Amb aquesta modificació que presenta la llei, el que es vol és donar més transparència a l'execució pressupostària i imputar correctament la despesa al pressupost del ministeri que presenti la despesa. Aquesta pràctica es completa amb la publicació dels decrets d'avenços de fons, amb les partides reservades per cancel·lar en el cas que no s'aprovi la Llei de crèdit extraordinari o suplement de crèdit, per a informació d'aquesta cambra i posterior autorització per a la cancel·lació d'aquestes partides.

En definitiva i resumint, aquest article actualitza la Llei general de les finances públiques a fi d'ocasionar el menys trasbals possible a l'Administració pública i, per tant, aquest any 99, el Projecte de llei de pressupost que proposem reprèn la modificació de la Llei de finances en el mateix sentit que la Llei de pressupost de l'any 98, per tal que la norma s'adapti de la millor manera possible a l'estructura pressupostària existent.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris. Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Jo personalment, després del que ha dit el meu company, conseller del Grup Mixt, amb qui comparteixo totalment les seves paraules, en definitiva, no entenc políticament... no l'entenc aquest article. Per què no aprovar un pressupost amb un Consell que té una majoria? Pensem que és una llei que té un valor d'un any. Per què tenir por que aquests crèdit extraordinaris no passaran? Potser no m'expresso bé..., però per què tenir por? Què es preveu inestabilitat?

No ho entenc, no ho entenc. Això per un primer temps, la primera reflexió, evidentment, no toca l'altra. Jo no veig perquè no es pugui seguir, malgrat que la Sra. ministra ens diu que és per agilitzar i per posar-ho més a to... l'experiència els ha demostrat... no ho acabo d'entendre.

En definitiva, aleshores, la meua segona reflexió... Voldria dir que no hi han hagut les previsions escaients a nivell de pressupost.

I la tercera em fa pensar que aquesta nova fórmula, doncs, permet encara, contràriament al que ella ens diu, un control em penso que encara permet un descontrol. És perquè jo segueixo mantenint l'esmena.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Només per manifestar que també donarem suport a l'esmena.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Jordi Torres.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, des de l'Agrupament es donarà suport a la reserva l'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Marc Pintat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de pressupost inclou, en el seu article 5.3, una modificació per tal de respondre millor a la voluntat del legislador quan aquest, tal com ho indica la Llei general de les finances públiques, té com a objectiu de minimitzar el trasbals del servei públic.

La modificació proposada en l'article 5.3 del Projecte de llei de pressupost consisteix en què, un avenç de fons pot ésser cancel·lat a càrrec d'un crèdit de qualsevol ministeri, en lloc de tenir l'obligació de ser cancel·lat per un crèdit del mateix ministeri.

L'esmena presentada de modificació del referit article tracta de demostrar la voluntat del Govern de bandejar alegrement la voluntat del legislatiu. Aquesta no és, evidentment, ni la voluntat del Govern ni la de la majoria parlamentària.

Recordem que l'autorització anticipada de crèdits o avenços de fons s'apliquen a casos d'extrema urgència. No tenen, doncs, una incidència important en l'execució pressupostària però sí la tenen, en canvi, sobre la facilitat, per part del Govern, a executar el pressupost com a voluntat política del legislatiu. En aquest context es tracta, mitjançant l'article 5.3 del Projecte de llei de pressupost, de donar al Govern, en cas de necessitat, uns mecanismes flexibles que li permetin finançar despeses no dotades o amb dotació insuficient, executant amb la màxima transparència la voluntat política del Consell General plasmada en el pressupost.

Aquest objectiu ens obliga a rebutjar l'esmena presentada.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part del Govern? Per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada. Doncs sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, per tant, aprovació de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : No
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí
 M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 10; vots no: 15.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Passem, doncs, seguidament al debat i a la votació de la tercera esmena reservada que correspon a la número 3 de l'informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta esmena tercera fa referència al programa "creació i infraestructures de carreteres" i fa referència, concretament, al túnel d'Envalira. Proposem suprimir els 20 milions de pessetes que

figuren com a destinats a "Estudis i projectes", que no apareixen justificats, quan la llei per a la construcció del túnel d'Envalira, que es va adoptar en aquesta legislatura i no fa gaire setmanes, no permetia una adjudicació superior als 621.300.000 pessetes, que també està en el pressupost.

És a dir, entenem que... o dit altrament no entenem d'on surten aquests "Estudis i projectes" i, per tant, demanem la supressió i mantenim l'esmena en aquest sentit de supressió d'aquesta quantitat.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Només repetiria el que ha dit el Sr. Bartumeu.

Aquí, en aquest full, doncs a més de les 621.300.000 pessetes que el Consell General, en el seu dia, com a crèdit, doncs, per majoria va aprovar, ara resulta que en surt "Estudis i projectes d'inversió".

No s'entén i, evidentment, i és perquè doncs, joestic a favor d'aquesta reserva d'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres també donarem suport a la reserva d'esmena.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Jordi Torres teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, Sr. síndic.

Una vegada més votarem favorablement aquesta reserva d'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Marc Pinat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Si bé, el subconcepte 6.0.9.10 esmenat, "Estudis i projectes d'inversió", pertany al projecte pressupostari "túnel d'Envalira". Hem de clarificar la seva aplicació ja que aquesta no sembla evident vist l'esmena presentada.

El subconcepte 6.0.2.60 "Construcció d'altres edificis", correspon a una previsió de despeses per l'any 2000 i 2001, derivades de la construcció de la plataforma juxtaposada de control duaner, i de totes les infraestructures necessàries a construir entre el Pas de la Casa i l'encreuament amb la Nacional 20.

El subconcepte 6.0.9.10 esmenat s'aplica als estudis, projectes i direcció de les obres relacionades amb la referida construcció, i no estan directament aplicats a la construcció del túnel d'Envalira. Evidentment, no renunciarem a fer els estudis pertinents per a finalitzar en bones condicions aquesta plataforma de control duaner.

En conseqüència rebutgem l'esmena presentada.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada. Us recordo una vegada més, que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, per tant, aprovació de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, si us plau, voleu procedir al recompte?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 10; vots no: 16.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Passem, doncs, al debat i a la votació de la quarta i última esmena reservada que correspon a la número 4 de l'informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. síndic.

Aquesta esmena surt del programa 7.231 "Departament d'Indústria i Transports". Proposem suprimir els 7.500.000 pessetes que figuren en el concepte 609, per ser destinats a "Estudis i projectes d'inversió", que semblen destinats a l'anàlisi de viabilitat de creació de transports públics urbans per cable.

Proposem la supressió pel que fa el Govern quan posa, -entenem nosaltres- el carro davant dels bous, i abans d'haver promogut, davant del Consell General, un debat global sobre la política de transports públics que el país necessita, ja ha recorregut mitja Europa visitant fàbriques i instal·lacions pilot.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Andorra pateix un greu problema de mobilitat urbana, de tots prou conegut, i que, malauradament, creix cada dia. En molts moments del dia fan falta més de 40 minuts per fer 5 o 6 quilòmetres que són, a més, moments en què anem o tornem de la feina.

No cal dir que aquest problema és encara més greu durant els dies en què, afortunadament per cert, tenim el Principat ple de visitants que, certament, també sofreixen els problemes de circulació.

El Govern, i el Grup Parlamentari que li dona suport, té l'obligació d'estudiar el problema i donar una solució a la mobilitat andorrana. Una de les solucions és la implantació d'un sistema de transport públic urbà que no utilitzi la mateixa via de circulació que la resta dels vehicles.

Aquesta partida pressupostària serveix, doncs, per efectuar els estudis pertinents per veure la viabilitat tècnica i econòmica del projecte d'implantació d'un sistema de transport públic urbà de passatgers no convencional.

Voldria recordar que l'any 1991, el Govern d'aquell moment, amb molt bon criteri, va estudiar i per tant, també va efectuar moltes visites i molts viatges, amb la possibilitat d'implantar a Andorra un sistema de transport públic anomenat OBAN. Finalment, va posposar la presa de decisió per tal de tenir diversos estudis de viabilitat com els projectes de l'aeroport de la Rabassa, de la Cerdanya i de la Seu d'Urgell, i saber la decisió que hauria de prendre el M. I. Consell General en relació al túnel d'Envalira i a l'aprovació de la nova Llei d'expropiació que es trobava, en aquell moment, en tràmit parlamentari.

Vuit anys després creiem que ja és el moment d'efectuar un estudi seriós al problema de la mobilitat urbana i del transport públic, que serveixi per prendre decisions al respecte.

També cal recordar que el dia 25 de juny de l'any passat, aprofitant una compareixença a la Comissió d'Economia del Consell General, acompanyat de la Sra. Olga Adellach, llavors secretaria d'Estat d'Agricultura, per presentar el Projecte de Societat Ramadera. Un cop finalitzada la reunió pública vaig explicar als membres de la Comissió la idea de realitzar un viatge, tots els membres de la Comissió i jo mateix, per tal de poder veure diferents prototips de transport públic urbà, i analitzar conjuntament la

conveniència d'efectuar els estudis pertinents, vist que seria aquesta Comissió la que després hauria d'analitzar el projecte en el moment en què arribés al Consell General.

Recordo que algun membre de la Comissió -i em sembla recordar que va ser la Sra. presidenta, Rosa Ferrer- va suggerir que fóra interessant poder-nos entrevistar amb responsables polítics d'algun projecte en curs o bé realitzat. Vaig quedar encarregat d'elaborar un programa de viatge per tal de poder visitar diferents firmes que fabriquen aparells de transport públic urbà. La Comissió va marcar com a dates possibles la primera quinzena del mes d'octubre. Un cop concertades les dates i el programa corresponent, en cada empresa, vaig lliurar aquesta proposta d'itinerari amb totes les visites possibles, per les dates 12, 13 i 14 d'octubre, a tots els membres de la Comissió d'Economia, el dia 23 de juliol. No va ser fins passat l'estiu, aproximadament, durant la segona quinzena del mes de setembre, quan un membre de la Comissió d'Economia de l'oposició va mostrar el seu desinterès per efectuar aquest viatge, o bé d'altres. Van fer-nos saber la seva impossibilitat per efectuar aquesta visita per motius de caràcter personal.

Els membres de la Comissió, que formen part del Grup Parlamentari Lliberal i jo mateix, vam decidir d'efectuar, igualment, aquest viatge per tal de no retardar més l'estudi d'un problema, al nostre entendre, inajornable.

És tot.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre d'Economia ha intervingut, la qual cosa només fa que palesar la por que teníem que és justament, que aquest crèdit o que aquestes quantitats que es destinen vagin cap a estudis del que ell mateix, ara, ha posat d'esment.

Part del que ha dit és veritat... és veritat i ningú no rebutjarà que el dia que va venir davant de la Comissió, doncs, les coses no fossin cabdals. Només n'hi ha una que jo ja, aquell dia, vaig donar la meua negativa més absoluta per tal de participar en aquell viatge i, insisteixo, vaig donar la meua negativa més absoluta: primerament perquè vaig dir que jo, de temps, no en perdria més en una sèrie de

desplaçaments, que s'havien fet sempre sense cap profit.

Segonament ja s'havia dilapidat massa recursos en informes i, doncs, jo pensava que abans de tornar a parlar, i abans de desplaçar-se valia la pena que hi hagués estudis seriosos sobre aquest particular. I això sí que és veritat, i és la sola dissensió que faig. És que jo, aquell dia, vaig donar la meua negativa absoluta sobre aquesta qüestió.

Però passem, perquè, en definitiva, doncs, com he dit, el Sr. ministre ha dit el que volíem que digués, perquè jo llegeixo aquí i diu: "donar les indicacions tècniques per obtenir propostes preliminars de creació de transports públics urbans per cable"... eh? per cable... Aleshores, Sr. ministre, aquí, als anys 78 i 79, hi havia un senyor conseller que era de Les Escaldes, que sempre ens deia: "però a on és que ho veieu escrit?". Jo us dic, avui veig escrit transports urbans per cable. Sé que hi ha el carro cable, si aneu a Sant Francisco, però els altres en definitiva, doncs, són sobre via o sobre rail. I a després quan parlu - sempre amb el vostre llenguatge- veig: 3. objectius indicadors: anàlisi de la viabilitat de creació de transports públics urbans per cable. Veieu... aleshores entenem-nos. Ja està. Ja heu descobert el que volíem que descobríssiu, i com que aquí ja s'ha dit... veieu, normalment és posar els bous al darrera del carro. Però aquí no són bous, aquí em sembla que és una roda d'aquelles de molí, sabeu que algunes hores, els andorrans, deien que no hi combregaven, que és la quina despentejà el carro. Aleshores amb més motiu, evidentment, jo, doncs, no votaré pas aquest crèdit vostre i, sí, la reserva d'esmena. Continuo mantenint-la.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

Bé, nosaltres també donarem suport a la reserva d'esmena.

A nosaltres ens agradaria, i ja ho hem manifestat així als mitjans de comunicació, que prèviament al Projecte del metro aeri -que en principi no estem pas en contra- hi hagués un treball de presentació conjunta per part dels dos ministeris, del Ministeri d'Economia i del Ministeri d'Ordenament Territorial, perquè sabem que el Ministeri d'Ordenament Territorial també està preparant un pla viari, i ens agradaria, doncs, que vist que és un problema

important i seriós el tema de les comunicacions, que fossin capaços de coordinar esforços, precisament per no duplicar infraestructures i perquè, en cada lloc, poguéssim trobar la solució més idònia a nivell concret i local.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt, volem tornar a intervenir?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, espero contestar al Sr. ministre. Primer parlarem de l'any 1991, després parlarem de l'any 1998.

L'any 1991 no vam fer cap visita, Sr. Casadevall, i vam fer un sol viatge: el viatge el vam fer a Toulouse, el Sr. Joan Santamaria -ministre d'Ordenament del Territori- i jo mateix. Hi vam anar amb el meu cotxe particular i no vam pagar el dinar perquè ens van convidar les autoritats de Toulouse.

El Projecte OBAN, va ser presentat a l'Edifici administratiu, a la sala on tocava, i van venir les persones que el presentaven, a presentar-lo al Govern, a l'Edifici administratiu.

L'any 1998 tota aquesta exposició dels viatges que ens ha fet... -jo crec que hauria valgut més no fer-la, no calia- però bé, ja que vostè dóna la seva versió, nosaltres donarem la nostra.

Jo crec que el conjunt de consellers generals entendran que quan en alguna reunió de la majoria se sent dir: "vosaltres no en sabeu... el que s'ha de fer és convidar-los, portar-los de viatge a aquests de l'oposició, presentar-los totes les coses així es trobaran compromesos i després ens ho votaran".

Tothom entendrà que quan se sent dir això, a la persona que li arriba aquesta versió després diu: "home! si resulta que hem de despendre diners del pressupost, i sembla que hem de condicionar el nostre vot, potser que millor féssim abans un debat sobre l'orientació dels transports públics". Això pot explicar, jo crec, per què aquests viatges s'han fet únicament des de la majoria.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Enric Tarrado.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Sí, per puntualitzar el que a dit el ministre Enric Casadevall. Jo sóc membre de la Comissió d'Economia, i des de l'Agrupament Nacional Democràtic vam decidir no participar en un viatge, bé, en els diferents viatges, ja que estimem, des de l'Agrupament, que abans de comprar una eina es miren les necessitats, si es pot pagar, si l'utilitzarà la gent i, després es decideix de comprar.

Crec que aquí, el Govern ha fet al revés, primer ha anat a mirar el que podia comprar i després mirarà si pot ser. Llavors, nosaltres vam decidir no fer el viatge.

Per això donarem suport a l'esmena de Nova Democràcia.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Marc Pintat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies.

Aquests crèdits s'apliquen als estudis de viabilitat tècnica i econòmica de la implantació del nou sistema de transport públic urbà.

Esmenar aquest crèdit significa, d'alguna manera, oposar-se a la recerca d'alternatives al transport per carretera, ja que es tracta, aquí, d'analitzar sobre els plànols topogràfics, orogràfics, urbanístics, socioeconòmics i mediambientals la problemàtica del transport públic urbà.

Rebutgem aquesta esmena ja que és el nostre parer fonamental per a cercar solucions per a millorar la fluïdesa del tràfic, element indispensable d'una bona qualitat de vida i d'un creixement armoniós.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal vol continuar intervenint?

Sr. Francesc Mora, sí, teniu la paraula.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només volia fer un comentari en relació a les manifestacions que ha fet el Sr. Bartumeu.

El Grup Parlamentari Lliberal... bé, ja ho sé, que normalment no ens té massa en consideració, però penso que si ell considera que si els invitem, o s'inviten, o se'n van de viatge amb el Govern, vol dir

que se'ls compra el vot, vol dir que... a veure, que nosaltres no tractem l'oposició d'aquesta manera, ni molt menys, ni tenim en consideració aquesta manifestació.

Per altra banda, és evident que si s'ha de fer un projecte, com el que Andorra vol o com el que el Govern vol tirar endavant, s'ha d'anar pel món, s'ha de veure el que han fet els demés, i no hem d'estar tancats a casa nostra o a 200 quilòmetres (al costat) d'aquí. Hi han altres països que tenen aquest sistema. El Sr. ministre, jo crec que, amb la Comissió, amb els quins han volgut anar a visitar-ho; i jo crec que abans de prendre cap decisió s'ha de conèixer el que fan els demés. Andorra, no és un cas a part del món i, per tant, crec que la iniciativa va ser molt bona, i en relació amb allò dels viatges, doncs, és una llàstima que no hi haguessin pogut anar tots junts, perquè així la valoració hagués sigut molt millor per part de tothom.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, pel Grup Lliberal, Sr. Guillem Areny teniu la paraula.

M. I. Sr. Guillem Areny:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres des de la Comissió d'Economia, els Lliberals, nosaltres ratifiquem el que ha dit el Sr. ministre, perquè és veritat que aquí, el qui va organitzar aquest viatge va ser la Sra. presidenta amb el Sr. ministre i, el que no podíem fer, és que quan haguessin organitzat el viatge era després no anar-hi.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, el Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Economia teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria dir, en primer lloc, al Sr. Vicenç Mateu, que em sembla bé la demanda que ha fet o la insinuació que va fer a la premsa de demanar la compareixença dels dos ministres a la Comissió, perquè és una bona idea de presentar els projectes conjuntament. Per tant, si ell fa la demanda, nosaltres encantats d'anar-hi.

A la resta dels que han intervingut, voldria dir que el Plec de bases que hem tret ara i que, afortunadament, se n'han recollit com 16 o 17, a

l'hora d'avui, i és, precisament, una empresa d'enginyeria qui farà l'estudi. Conjuntament amb nosaltres, vindrà gent, especialistes del tipus econòmic, d'infraestructures tècniques, aquests seran els qui ens ajudaran a fer el projecte per presentar-lo després al públic; i que es presentin les empreses que creguin més adients. La veritat és que el projecte que hem presentat ara per l'empresa d'enginyeria no ho limita a cap sistema de transport per cable. No diu res, diu: "un sistema de transport públic urbà"; per tant, podrà ser, per cable, subterrani, aeri... de qualsevol manera. El preu serà determinant, i la viabilitat del projecte, però, està oberta a tot tipus de sistemes.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Sr. Jaume Bartumeu ha demanat la paraula pel Grup Mixt. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

És per contestar al Sr. Francesc Mora. A veure, jo em dec haver explicat molt malament, però, sortosament, al Diari de sessions ja sortirà el que he dit. Jo no he dit en cap moment, Sr. Mora, que vostès ens volguessin comprar el vot, ni que jo interpretés que vostès ens volguessin comprar el vot... que li quedí clar això, i em sembla que ja havia quedat clar.

En tot cas, el que sí li he de precisar és que els consellers de l'oposició -vostè ha parlat abans de consideració, malgrat que vostè no ens tingui massa en consideració- som elegits pel poble i, per tant, si anem o no anem a un viatge, no ens ha de convidar el Grup Lliberal ni ningú, doncs, decidim lliurement i responsablement de si volem o no volem anar a un viatge que s'està realitzant amb càrrec a diners públics, i no de la majoria lliberal.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Simó Duró, també pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Sí, una miqueta dintre de l'esperit... pels corrents que passen aquí en aquesta sala, del que ha dit el Sr. Bartumeu, jo ja ho he dit. Vaig dir que no hi aniria. Llavors aquestes paraules meves fan de boomerang i reboten.

Segona cosa, Sr. ministre, només us voldria dir que tampoc entenc el vostre llenguatge... Per què?

Perquè és una cosa escrita. Ens heu portat un projecte on està escrit..., si voleu tornar a llegir el que està escrit i, si convé, fins i tot, ensenyaré els fulls... ensenyaré els fulls on ho heu escrit que es tracta de transport per cable, de transport públic per cable.

Evidentment, segurament que si no ho haguéssim llegit també hauria passat. Per què hauria passat? Perquè a després tot el que ve abans, tot és control, inspecció dels projectes corresponents a les instal·lacions, inspecció de les instal·lacions abans de la seva entrada en servei, inspeccions periòdiques de les instal·lacions existents, cursos de formació del personal de les estacions d'esquí, assistència als simposis internacionals relacionats amb el transport per cable i, llavors, a després hi feu afegitó, hi feu l'afegitó. Això és el que està escrit a sobre del projecte, això és el que ens heu dit d'aprovar, no digueu que no. El poble ho pot ben veure. Si convé, els quins m'ho demanin, els hi farà una fotocòpia. No em digueu que no.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. M. Rosa Ferrer heu demanat la paraula, també pel Grup Mixt.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, com a president de la Comissió d'Economia i per puntualitzar una sèrie de coses que s'han dit aquí... no volia intervenir perquè pensava que no valia la pena, i menys d'entrar en baixeses d'aquest tipus, de dir qui va en un viatge i qui no hi va i com s'organitza o es deixa d'organitzar. Però, ja que han volgut agafar la paraula la resta de membres de la Comissió, em sembla que tinc l'obligació d'exposar el meu punt de vista, almenys davant d'aquesta Cambra i davant de la ciutadania.

Primer de tot, totes les reunions que s'han tingut en relació al transport urbà per cable amb els membres de la Comissió d'Economia han estat reunions informals i, malauradament, no hi ha cap acta que així pugui reflectir el que s'ha dit o s'ha deixat de dir, i dic malauradament.

Segon, el Sr. Simó Duró, en una compareixença pública quan es va comentar allò del transport urbà per cable, ja va manifestar d'immediat que fessin, però, que no s'apuntava a cap viatge... que quedí clar!

És cert que vam parlar amb el Sr. ministre d'un viatge, però, posats a explicar-ho tot ho explicarem

tot: en una Comissió d'Economia, acabant la Comissió, vaig comentar que un dia podríem quedar -com a president-, que podia convidar a la Comissió, a anar a dinar un dia. Un membre de la majoria lliberal va dir: "el que hauríem de fer és fer algun viatge" i, vostès mateixos van proposar: "podríem fer el viatge del transport urbà i podríem veure això". Això és cert i va passar a la Comissió d'Economia. A partir d'aquí, amb les seves manipulacions, d'immediat ja van col·locar allò del transport urbà per cable... això va passar en una comissió d'Economia.

És cert que jo vaig parlar, sóc president, per tant, em toca, si s'ha de fer alguna cosa dins de la Comissió, em correspon assumir la meua responsabilitat, m'agradi o no m'agradi de fer de corretja de transmissió entre el Govern i la Comissió. I ho he fet quan ha tocat de parlar de la Llei de societat de ramaders amb la ministra d'Agricultura, i ho he fet amb el Sr. Casadevall quan ha tocat temes d'economia i, a més, em toca fer-ho perquè és la meua feina, considero. Per tant, aquí no hi ha res més a dir. I és cert que ell em va telefonar, fins i tot recordo el mes d'agost, jo estava de vacances, a finals, -la tercera setmana d'agost- em va telefonar al mòbil, el Sr. Casadevall, per organitzar aquest viatge... i en tinc memòria de tot això, i li vaig dir, precisament, que estava de vacances que em deixés tornar. L'interès no era per part de la Comissió d'anar enlloc.

Després, en tornar de vacances el mes d'agost, el que sí que em vaig adonar és que el Sr. Casadevall, en un principi, ens informà a nivell de la Comissió que el cost d'aquest transport urbà per cable seria de 2 a 4.000 milions de pessetes. I així ho va dir el dia 14 de juliol, quan va tenir una recepció fora, i vam anar al Govern a buscar la informació, i on se'ns donava, també, tot un seguit de documents pels membres, que vaig traslladar als membres de la Comissió per organitzar aquestes visites, i el preu que se'ns deia que era sobre els 2.000 i 4.000 milions de pessetes.

Al mes d'agost, el Sr. Marc Forné, -cap de Govern- en unes declaracions als mitjans de comunicació públics d'Andorra, començà a parlar d'un pressupost d'uns 12.000 milions de pessetes per al transport urbà per cable. Això era al mes d'agost de l'any 1998.

Total! Contat i debatut, des de Nova Democràcia, entenem que aquí no hi han estudis seriosos, que la cosa no està clara, però i, per tant, nosaltres no hi participarem, i adoptem la mateixa postura que havia adoptat el Sr. Simó Duró amb anterioritat. Ara bé, jo sóc president de la Comissió i procuro assumir la meua responsabilitat, i jo manifesto que no aniré a aquest viatge, entre d'altres coses, perquè ja no és un viatge d'anar i tornar, sinó que es tracta d'un viatge

d'una setmana, visitant tres països d'Europa... aquesta és l'altra realitat.

I només vull deixar constància d'una quarta cosa, i és que aquest viatge, jo com a president de la Comissió d'Economia, no he signat cap ordre de pagament, i no s'ha fet a càrrec de la Comissió d'Economia. La Comissió d'Economia no ha pagat res per aquest viatge... que en quedi constància aquí, també.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, el Sr. Jordi Torres, per l'Agrupament Nacional Democràtic, heu demanat la paraula.

(Se senten veus)

Si us plau!

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, Sr. síndic.

Jo he demanat la paraula perquè és lamentable que en aquesta Sala, des del Govern, quan estem debatent el pressupost se'ns porti a debatre sobre un viatge de la Comissió d'Economia, i que el debat del pressupost, es basi sobre un viatge. Jo penso que, aquí, no podem parlar d'això, jo penso que hem de donar una imatge més seriosa, jo penso que no hauríem d'entrar dins d'aquestes contemplacions i, realment, parlar del que ens interessa, que és del pressupost, Sr. ministre i senyors de la majoria.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Sr. Francesc Mora, pel Grup Lliberal, heu demanat la paraula. Si us plau, us demanaré de ser breu.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Estaria en part d'acord amb el Sr. Jordi Torres, el que passa és que el dia que es parla, es parla massa, i el dia que no es parla, és que no es parla gens... i tot és culpa de la majoria que uns dies deixa parlar massa, i uns altres dies no deixa parlar.

Per tant, jo demanaria que es passés a la votació de la reserva d'esmena i passéssim a debatre el pressupost.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. cap de Govern, cap intervenció?

Cap altra intervenció?

Doncs, passem a la votació; sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i aprovació de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari, si us plau.

El secretari general:

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : No
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí
 M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 10; vots no: 16

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, gràcies. Doncs a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Seguidament, doncs, procedirem a la votació de totes les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserves.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Abans d'entrar en noves consideracions sobre el tema pressupostari, avanço tot el que vaig dir el dia de la presentació del pressupost, i això encara és de manifest.

Des de la plaça lliberal es diu que l'oposició fragmentada és incapaç de fer bloc. Jo dic ben fort: no és cert! Car en la pràctica legislativa com en el control del legislatiu s'emet i es plasma idèntiques propostes com a advertències.

Vegi's el pressupost, la política exterior i altres matèries legislades. D'això n'és testimoni tothom qui ens escolta o ens ha escoltat, tothom qui ens veu o ens ha vist.

Constato que no val la pena de fer reserves d'esmena i ja avanço, evidentment, la negativa total a aquest pressupost.

L'altre dia vaig defensar el meu programa electoral. Avui recorro als vostres, senyors lliberals...

(Se senten veus)

Sí, sí, però ja no ho és més, gràcies a Déu, Sr. Martí... que sembla que jugués encara al president del Grup Lliberal.

Què n'heu fet dels objectius de la política econòmica dictats l'any 1993? Creieu que el Projecte de pressupost que ara examinem no és víctima tan històrica com actual de, us cito: "el resultat de la política dels dèficits successius i creixents és l'endeutament de les administracions públiques que ha crescut, també, de manera espectacular". Penseu que aquest pressupost és un instrument de política econòmica, o més aviat una contradicció al que dieu: "la política fiscal ha de ser clara, concisa, coneguda i mínima."

Això era, evidentment, allò que l'any 1993 els senyors lliberals -i és per això que he dit que en part el que el Sr. Martí m'ha dit-, perquè jo el 1993, evidentment, responia a una política parroquialista d'Ordino, i a després el 1997 com el 1993, quan es va escaure, doncs, vaig fer part d'una coalició.

Voldria també, doncs, recordar allò que el 1997 els senyors lliberals, també ens deien -i dispenseu que sigui una miqueta llarg, perquè hi han algunes

citacions que val la pena que es diguin:- "l'Estat ha de tenir un paper clau com a impulsor i catalitzador de l'activitat econòmica i ha de crear el marc normatiu i el clima d'estabilitat propicis per a la millora de la vida econòmica del país..."

Ara només llegiré... després ja faré petits comentaris.

"...I tot això en un context de contenció de les despeses de funcionament i de racionalització de les despeses d'inversió".

Evidentment, que és bonic, i jo hi combregava amb aquestes paraules.

"Sense augmentar la pressió fiscal s'ha corregit la política pressupostària dels darrers anys de dèficit i d'endeutament creixents, tot augmentant l'esforç inversor i l'oferta de serveis".

Bé, aleshores, seguint, "...La Unió Lliberal continuarà treballant per no augmentar la pressió impositiva durant la propera legislatura..." -torno a repetir- "...La Unió Lliberal continuarà treballant per no augmentar la pressió impositiva durant la propera legislatura". Malauradament, tothom qui ens ha pogut escoltar o llegir, doncs, les nostres declaracions, ha vist que no és pas així, perquè l'altre dia amb alegria, doncs, es va anunciar que, justament, es faria política impositiva indirecta.

Segueixo "...La gestió de les finances públiques es fa amb els diners de tots..." -i és veritat- "...i és per això que l'Estat ha de posar les bases perquè sigui feta amb criteris d'estalvi, d'eficàcia i objectivitat amb posteriors mecanismes avaluadors..."

És molt bonic i jo, la veritat, hi combrego totalment, el que passa és que no combrego en la manera que aquestes coses, doncs, s'han arreglerat sobre el paper, però després no s'han seguit.

Senzillament, doncs, per dir, després d'aquesta lectura, que no sou creïbles. I per què no sou creïbles? Perquè el pressupost ha baixat de 12.000 milions degut a la no entrada de les taxes del tabac i, ara, es parla de taxes a aplicar sense cap escrúpol. Compte amb les taxes! Sobretot aquestes de les transmissions de patrimoni. El món de l'immobiliària ho acceptarà però, hi hauran molt pocs beneficis per a Andorra, no cal que us digui el perquè. Perquè moltes vegades s'anirà a legalitzar coses que, normalment, no podien ser i, a després, malfiem-nos d'aquestes rentades que es poden produir. Aleshores, això ho dic senzillament perquè és un esperit d'aquestos afalagadors que arribem a tenir. Només cal fer memòria del que, a través dels mitjans de comunicació ens ha arribat: que en el Clot d'Emprivat, doncs, es parla de fer un gran nombre d'apartaments... m'esgarrifa de pensar que això passi dintre del tupí de la gent.

I, evidentment, jo penso que de cara a aquests abusos què en sortirà, tornarem a fer renéixer allò del tabac, i perillarem de tenir noves advertències de cara a elements de l'exterior?

El fracàs de la política parlamentària tabaquera -no sé si ho heu pensat- frena o malmet l'economia d'inversió al patrimoni dels productors i a persones que volien millorar el seu patrimoni i, per mitjà de crèdits no podran retornar aquestos diners. Bé, suposo que un dia passaran factura al qui pensen que li han de fer passar.

Fa tres anys es posaren unes bases per negociar amb els comuns l'estudi de la reversió. Per què els experts en centralisme no executen aquestos estudis? Parlo dels acords que vam prendre arrel de les propostes. Primerament es van fer quan presidia la Comissió de Finances, el Sr. Cinca, i, allí es deia que amb harmonia, doncs, s'havia de trobar una solució perquè revertissin als comuns les quantitats que havien de revertir. Constato que, segurament, si no caigués en algunes de les parròquies -constato, no ho dono com una cosa que vagi a missa- però només constato o faig una suposició que si, segurament, quantitats sucoses no caiguessin en persones afines, doncs, segurament que l'executiu o la majoria, com ho ha fet amb d'altres circumstàncies, ja mirarien de reduir, doncs, aquesta sagnada que representa, a vegades, pel pressupost. Moltes vegades, també, hem de constatar que l'ús no és pas sempre el millor que se n'hauria de reservar.

Una altra petita remarca...

El M. I. Sr. Síndic General:

...Sr. Simó Duró us demanaria de concloure, si us plau.

El M. I. Sr. Simó Duró:

... Sí, molt de pressa.

Sobre allò dels funcionaris, i això toca essencialment a ells. M'ha passat per les mans una carta dels funcionaris -parlo pel pressupost del Consell- no parlo per l'altre ja que hi ha un informe. Jo voldria que es fes justícia en els salaris, i que aquesta justícia, doncs, es fes sense que hi hagués persones afavorides.

I a després, altra remarca que voldria fer, també, és que abans de crear noves figures impositives voldria que es pensés si encara del joc -del joc... parlo dels bingos- no es podria revisar la Llei, no es podria fer una millor entrada de quantitats. I a després també, a la Sra. ministra: sabem molt bé, mirem el Butlletí de conjuntura i ens donem compte que hi han certs... -quan camineu per la carretera i per les ciutats- veieu que certs comerços van endavant, i es constata que

les entrades no són pas el que potser haurien de ser. Aleshores, és un millor control? Aquí només voldria fer una proposta que ja en el seu moment vaig fer i, fins i tot, en aquells moments van titllar que era una mica *mentecato* de presentar-la, però, senzillament, dir que es controlés els metalls preciosos i tot el que són pedres precioses. No senzillament per fiscalitzar, compte!, no per fiscalitzar sinó per la serietat i, al mateix temps, doncs, també es controlarien les entrades adequadament.

He dit, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Només per dir que nosaltres pel que ja vam manifestar en el debat de totalitat del pressupost, votarem negativament al Projecte de pressupost.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Exactament el mateix que acaba de dir el company Vicenç Mateu. En el debat de globalitat, ja hi van figurar totes les nostres reticències a donar suport a aquest pressupost i, per tant, avui tampoc el podem votar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Torres, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Mirin, Sr. síndic, d'entrada els hi diré que fins fa una estona hem estat dubtant si valia la pena fer aquesta intervenció, perquè sovint, quan parlem en aquesta sala o a les reunions de les comissions legislatives, sembla que ens estem adreçant al mur de les lamentacions i no pas al Govern o als consellers generals de la majoria. L'única cosa que podem fer és això, lamentar-nos davant un mur sord i sovint mut, sense aconseguir posar en pràctica una de les nostres funcions essencials: la de debatre el fons dels temes

plantejats. Al final, només podem fer que queixar-nos per defectes de forma, com hem fet fa un moment, perquè els nostres raonaments, pel que fa a les qüestions de fons, gairebé sempre cauen en un pou mort. Tant val dir blanc com negre, el resultat és el mateix.

No vam presentar esmenes a l'articulat del Projecte de llei del pressupost. L'experiència de l'any passat ens aconsellava actuar de forma similar i, certament, la vam endevinar. Els companys de l'oposició que en van presentar, han tingut el resultat previsible, que no vol dir que sigui el desitjable: han vist com les seves esmenes, pràcticament no es debatien a la Comissió. Finalment, han decidit fer les reserves d'esmena corresponents, perquè el debat tingués lloc aquí, al si del Consell General. Però no ens fem il·lusions, ja hem vist el que ha estat el resultat final: la pràctica nefasta de no voler entrar ni tan sols a analitzar les propostes de l'oposició, -ni que fos per guardar les formes- ens porta a una situació de negació de les funcions del Consell General cada cop més marcada. Jo els suggereixo, senyors del Govern, que es dediquin a entrar els projectes de llei pel procediment d'extrema urgència i necessitat, així almenys no haurem de perdre el temps miserablement fent veure que a les comissions debatem, quan els projectes, en les parts importants, arriben, ja, dats i beneïts.

Ja vam manifestar en el debat de la nostra esmena a la totalitat del Projecte de llei quin era el nostre sentiment quant al pressupost pel 1999. Avui, poca cosa més podríem afegir, només insistir en el fet que com no s'ha aprovat favorablement la reserva d'esmena corresponent a la modificació de l'article 5.3 de la llei, tant hauria valgut que portessin a votació només la xifra del pressupost, ja que, a la pràctica, es podran assignar les diferents dotacions tal com vulguin els membres del Govern, sense que els parlamentaris puguem dir res al respecte, menystenint-se així, un cop més, una de les funcions essencials dels representants, dels elegits pel poble.

Per tant, i ja per acabar, ens limitarem a anunciar que votarem negativament la Llei pel pressupost del 1999.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, Sr. Francesc Mora, teniu la paraula.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, jo sí que faré una intervenció sobre pressupost, malgrat ja la vaig fer, també, el dia del rebuig de l'esmena a la totalitat.

Abans voldria fer dues consideracions: primera, m'ha agradat sentir el Sr. Simó Duró que ens recordava el que dèiem al programa electoral en anys anteriors i, la veritat és que si tots els partits polítics em fessin un compliment del que es diu en el programa electoral d'aquests nivells, doncs, seria positiu. Considero que la major part de les coses que ha dit, realment, les estem complint.

Per altra banda les lamentacions del Sr. Torres, jo no sé si és que... no s'entén. Jo entenc les coses com han de funcionar dintre d'un parlament, aleshores a les comissions, evidentment que s'ha de debatre, evidentment que hi ha d'haver idees, evidentment que hi ha discrepàncies, però, al cap i a la fi s'han de votar i s'han de decidir, i s'han de tirar endavant. Per tant, no s'ha de molestar o no s'ha de sorprendre quan la majoria vota i la majoria, doncs, fa passar el seu criteri davant d'uns altres criteris. És així com funciona a tot arreu del món i jo no sé, ara, perquè diu que nosaltres estem desvirtuant el sistema parlamentari i estem desvirtuant el funcionament de la Cambra. Ans al contrari, jo penso que és així com funcionen a les cambres normals, on hi ha majories absolutes, allà a on no n'hi ha, evidentment, s'han de buscar altres consensos.

Dit això, entraré a parlar una mica del pressupost de l'any 1999.

Des del nostre punt de vista aquest pressupost es troba entre dos... evidentment, entre dos pressupostos: un que ja està fet i liquidat, o està pràcticament acabat, i un que encara no ha arribat, que és el de l'any 2000. És a dir, estem entre el 1998 i el 2000.

El 1998 va ser un any en el que el pressupost, malgrat tot el que es va dir, va ser i ha sigut un bon pressupost. Un bon pressupost, jo diria, que un dels millors, tant per les xifres pressupostades com per les xifres assolides d'execució, que arriben a la inversió del 80%.

Va ser un bon pressupost perquè és un pressupost que ha suportat una caiguda dels ingressos pressupostats per tabac del 56%, és a dir 4.500 milions de pessetes; i ho ha aconseguit, diríem, gràcies a l'impuls econòmic del país. Ha aconseguit esmoreir no solament això, sinó que amb els excedents de tresoreria dels darrers anys s'ha pogut limitar el dèficit. És a dir, que aquest pressupost... quin pressupost aguantaria que se li caiguessin els ingressos al mig del pressupost, d'aquesta manera?

Per tant, sortim d'un bon pressupost, un dels millors, hi anem cap a un altre. I estem al pressupost del

1999, que ha de ser el pressupost que ha de fer una miqueta de transició d'un a l'altre.

Aleshores, com es planteja aquesta transició cap a un pressupost diferent...

Aquest any 1999 hi han uns compromisos internacionals d'Andorra. Hi ha una sèrie de decisions internes d'Andorra, que fan que, pressupostàriament i realment, el capítol d'ingressos hagi baixat, hagi caigut d'un 20%, i el pressupost presenta un dèficit... presenta un dèficit que, evidentment, és un dèficit que no ens agrada però que, diguem, escollint entre les diferents opcions presentades és assumible i és controlable.

L'Estat continua necessitant invertir i continua necessitant despesa. Necessita dotar els ciutadans de justícia, d'educació, de sanitat, d'infraestructures - tant si són telecomunicacions o comunicacions. És a dir, l'Estat ha de gastar, ha de gastar amb el que és necessari per a la societat. A títol d'exemple diré que de les 100 pessetes que el Govern gasta, 22 van als comuns, 13 van a infraestructures, 13 van a educació, 8 van a la justícia i a la seguretat, 4 a turisme, 2 a esports, 2 a mediambient, i 2 a cultura.

És a dir, que està molt clar a on van els diners i crec que amb aquests... potser amb els comuns li podríem discutir, però amb la resta és clar on van, on van les prioritats polítiques del Govern. Per tant, quan es diu que el Govern no sap on va, jo crec que aquí està claríssim quines són les polítiques que recolza i quines no.

Per tant, fins a l'actualitat entenem, i sense augmentar els impostos, s'han cobert aquestes necessitats. També donaré dues xifres que ja les vaig donar l'altre dia: 50.000 milions en inversions d'infraestructures des de què el Sr. Marc Forné és cap de Govern, 17.000 milions en educació. Quantitats importantíssimes pel nostre país.

Però, malgrat tot això, s'ha arribat al final d'una etapa, i la caiguda d'ingressos del tabac considero que no és tan greu... és a dir, seria amb una diversitat de fons d'ingressos, seria, diríem, assumible pel creixement d'altres factors com l'IMI; el problema greu són les poques fonts d'ingressos que acompanyen aquesta. I és aquí on hem d'incidir.

La despesa pública, també, és rígida en el sentit que no es pot deixar de gastar. El que sí que es pot és contenir la despesa, intentar no gastar el que sigui innecessari.

Hi han les necessitats d'inversió que hem dit, i hi ha el dèficit pressupostari. Aleshores, les possibilitats que es presenten i que el Grup Parlamentari, evidentment, ha valorat conjuntament amb el Govern, i que ha decidit quina és la que recolza, se li

pot presentar una opció que és dir: bé, aquest any hi ha menys ingressos, es retalla o es gasta el que hi ha; és a dir, hi ha 28.000 milions, es gasten 28.000 milions, no hi haurà nova inversió, per tant, estarem en una fase, diríem, de retrocés i de recessió... O dir: bé, malgrat la baixada d'ingressos, i sempre controlant la despesa de funcionament, que queda en un 1% només d'increment, intentar incrementar la inversió en infraestructures, que s'incrementen en un 10%, i assumir el dèficit que sigui, diríem, màxim controlable amb els excedents de tresoreria d'altres anys que queden en la caixa del Govern.

Per tant, el dèficit pressupostari és de 3.100 milions... que no augmenti l'endeutament. És a dir, l'important és que el dèficit no vagi generant any darrera any endeutament, sinó que aquest dèficit pugui ser controlat. Per tant, amb l'excedent de tresoreria de 4.500 milions que presentarà el pressupost del 1998, es cobreix de sobres aquest dèficit. Per tant, és un dèficit absolutament controlable que no genera major endeutament, ja que l'endeutament venia generat d'altres anys. Però els excedents de tresoreria, evidentment, no duraran tota la vida, i un cop aquests s'acabin s'haurà de veure d'on entren els diners, i és aquí on, si no volem augmentar el deute de l'Estat, hem de buscar noves fonts d'ingressos.

Per tant, la nostra proposta és clara. D'aquestes dues opcions que he presentat, que evidentment, hem recolzat, que es faci l'any 1999 una contenció de la despesa, un 1% de creixement només; un increment de la inversió real, un 10%; un dèficit controlat i una transició cap a un model de l'estructura d'ingressos que entenem, com ja vaig dir una altra vegada, que ha d'estar centrat sobre l'impost general indirecte, sobre serveis o sobre transmissions patrimonials en general.

Parlem de pressupost de transició, però... transició cap a on?... Aleshores, aquí volia dir una mica el que entenem que ha de ser la transició d'un sistema a un altre. Som un país petit, les nostres necessitats d'ingressos no són les necessitats d'ingressos dels grans estats. La necessitat d'ingressos d'un estat gran pot ser il·limitada, la necessitat d'ingressos de l'Estat andorrà crec que ha de ser limitada. No tenim exercits, no hem de fer grans infraestructures navals, ferroviàries, ni marítimes i demés i, per tant, hem d'anar cap a tres línies clares del futur pressupostari d'Andorra. Un ha de ser el control de la despesa pública, tribunal de comptes, limitació de l'endeutament, transferències als comuns, modificació de la llei i coordinació entre totes les institucions de les obres que siguin d'infraestructura nacional, perquè cadascú no inverteixi sense saber el que fa el veí. Un altre punt hauria de ser assolir un nivell estable d'ingressos... estable! Entenem que la

quantia necessària, per Andorra, d'ingressos s'hauria de situar, en un futur, al voltant de 35.000 i 40.000 milions de pessetes. I això com s'aconsegueix? Amb la baixada dels ingressos del tabac, que això assoleix un nivell que hem d'entendre que, a partir d'ara, quedarà més o menys estancat, és mitjançant l'impost general indirecte.

Un cop implantat aquest sistema, no l'inici, sabem que això -l'inici- no permetrà aquesta recaptació elevada, però almenys, en un mig termini, s'equilibraran els ingressos de l'Estat, donarà una estabilitat, donarà una millor repartició en tota la societat del sosteniment de les despeses de l'Estat. Això s'ha de fer perquè s'han de mantenir tota una sèrie d'inversions, d'educació, però a més, també hi ha altres inversions futures amb telecomunicacions, amb comunicacions ja siguin per cable o per un altre sistema, i és aquí, en aquest nivell d'inversió, controlant la despesa i mantenint o augmentant la inversió, és on ha d'anar, al nostre entendre, el pressupost.

I finalment, el pressupost, evidentment, ha de ser equilibrat, que no faci que l'endeutament vagi augmentant, augmentant, augmentant, sinó s'arribaria a un moment que seria insostenible. Actualment l'endeutament de l'Estat és sostenible per les finances però si s'augmentés ja no ho seria.

En definitiva, entenem que el pressupost del 1999 inicia un procés de reorientació del país i, alhora reflecteix plenament el que, entenem millor, s'ha de fer des del punt de vista de les circumstàncies de l'any 1999.

Per tant, donem el nostre suport, plenament, al pressupost presentat pel Govern i votarem afirmativament.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Bé, doncs, procedirem a la votació. Sí és sí a totes les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserva d'esmena i no és no a totes les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Abans de procedir a la votació voldria fer, aquí, una precisió en relació amb la disposició final del Projecte que presenta una redacció alternativa. Vist que el dia 1 de gener ja ha passat, com tots sabem, el text que se sotmet a votació és el que diu: "...entra en

vigor el mateix dia de la seva publicació al Butlletí Oficial".

Doncs, procedirem a la votació. Si us plau Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : Sí
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : No
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No
 M. I. Sr. Simó Duró Coma : No
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : No
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 16; vots no: 10.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Bé, doncs, a la vista de la votació queda aprovat per majoria el Projecte de llei.

Declaro, doncs, aprovats els pressupostos generals de l'Estat pel 1999. Així mateix, atès que no s'ha

format cap esmena ni cap observació queda, també, aprovat per assentiment el pressupost pel Consell General pel mateix exercici.

D'acord? Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 5 de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Vicenç Alay Ferrer, relativa a la incorporació d'un carril de bicicletes o vorera d'emergència en els nous vials i en els ja existents.

La Proposta fou publicada al Butlletí número 38/1998 del 30 de novembre i no s'ha presentat cap esmena.

Intervé el Sr. Vicenç Mateu, del Grup Mixt, per tal d'exposar la Proposta d'acord.

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la veritat és que després d'haver aprovat el pressupost, després d'haver parlat d'aquestes grans infraestructures, com pot ser el metro aeri, se'ns fa gairebé difícil abordar un tema que tot i no tenir l'amplada d'aquests altres, doncs, també pot ser prou important.

Vaig a llegir d'entrada la Proposta d'acord i després faré alguna consideració.

"Vist l'augment de població de les Valls i l'ineludible necessitat de desplaçar-se. Conscients de que cal afrontar de manera global el problema de les comunicacions i que cal buscar alternatives al trànsit de vehicles automòbils motoritzats. Considerant el transport en bicicleta com una opció més de transport, no contaminant, respectuosa de l'entorn i afavoridora d'una major qualitat de vida; veient el nombre important i creixent d'usuaris de la bicicleta i de practicants del ciclisme com a activitat esportiva i de lleure; constatant la nul·la atenció que des de les diferents administracions s'ha tingut amb els usuaris de la bicicleta i amb els ciclistes en general; preocupats per l'evident perill i la desprotecció que els ciclistes pateixen en una xarxa viària poc adaptada a les seves necessitats; inquietos perquè en el disseny dels nous vials l'atenció al trànsit ciclista continua sense contemplar-se sinó i sovint s'agreuja la perillositat de circular en bicicleta. Amb la intenció de millorar la fluïdesa de la circulació i la seguretat viària; amb el desig de prevenir possibles

accidents; i amb la voluntat d'afavorir l'ús de la bicicleta com a mitjà alternatiu de transport, nosaltres proposem al Consell General d'acordar que s'insti al Govern per a què incorpori tant en el disseny dels nous vials com en la remodelació i adequació dels ja existents, un carril per a bicicletes o, en el seu defecte, una vorera d'emergència per tal que els ciclistes puguin circular sense perill. També s'insti al Govern per a què estudiï, en col·laboració amb els comuns, l'obertura de vials d'ús específic per a bicicletes i vianants.”

Voldria precisar que allò que s'entén aquí per “vorera d'emergència”, és el que en castellà es coneix amb el nom d'*arcen* i que, segurament, en el cas d'existir en els plans viaris, faria que els accidents, que s'han produït i que poden produir-se en un futur, fossin molt menors.

Bé, nosaltres fem aquesta Proposta des d'una posició que no és una posició maximalista sinó des del possibilisme. Sabem perfectament que Andorra no és Holanda. Sabem de totes formes, també, que pot ser un petit gra de sorra, el transport en bicicleta, a l'hora de millorar, a l'hora d'afrontar aquesta millora global de les comunicacions, que és un dels problemes importants que té Andorra pel que fa al medi urbà, i pensem, també, que pot, millorar molt la seguretat dels practicants del ciclisme i la fluïdesa del trànsit el fet aquest. El fet que hi hagi un carril específic, cosa que som conscients de la dificultat de què pugui ser així, però almenys, que hi hagi en el disseny de nous vials o en la remodelació de vials ja existents, això, una vorera d'emergència per la qual es pugui transitar fluidament.

Aquella gent que practica habitualment l'esport de la bicicleta o que es desplaça en bicicleta de tant en tant, constata que tot i que s'han obert nous vials i que l'amplada d'aquests vials en territori andorrà és superior a la dels vials, per exemple, que van des de la frontera a la Seu d'Urgell, més segurs i més còmodes i el trànsit és més fluït, tant pels automòbils com pels ciclistes, transitar des de la frontera cap a la Seu d'Urgell, que no pas en el doble carril de territori andorrà.

Bé, per totes aquestes raons demanem, i a partir, repeteixo, del possibilisme, i volent que aquesta mesura, com s'ha dit, aplicant-la a d'altres situacions sigui part de la solució i no part del problema, doncs que el Consell insti i aprovi aquesta Proposta d'acord perquè el Govern, doncs, doti aquests nous vials i estudiï vials específics d'ús per a vianants i per a ciclistes.

Som un país que volem ser turístic, som un país que volem millorar la nostra imatge, crec que aquesta

Proposta, molt humil i modesta pot contribuir també a això.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per part del Grup Mixt, Sr. Simó Duró, vol intervenir?

Sí, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Només per dir que quan els companys, doncs, van vertebrar aquesta Proposta d'acord, ja vaig donar el meu assentiment, i avui manifestar, doncs, que estic totalment d'acord perquè el meu vot passi a davant.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

Els consellers de Nova Democràcia també donem suport a aquesta Proposta d'acord.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Jordi Torres, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, Sr. síndic.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic donarem suport a la Proposta d'acord presentada per IDN.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, Sr. Jordi Serra, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Grup Lliberal donarà suport a la Proposta d'acord presentada pels consellers d'IDN.

Demanem que el Govern prengui en consideració, en els estudis de viabilitat, l'ús de la bicicleta: la bicicleta com a mitjà de transport o com a activitat esportiva i de lleure.

Només recordaré l'important esforç de promoció del país, basat en les retransmissions televisades de les arribades d'etapa de les curses ciclistes més importants d'Europa i carreteres com Envalira, Coll d'Ordino, Pal i Arcalís han entrat a la llegenda mítica dels grans ports de muntanya.

La pràctica de la bicicleta per les nostres carreteres és un atractiu turístic, no menyspreable.

Quan circulem per les carreteres del nostre país, des de l'arribada del bon temps fins a les primeres neus, tothom se n'adona del gran nombre de ciclistes que hi circulen i, malauradament, amb unes mesures de seguretat minses.

Recordaré que la bicicleta està àmpliament recolzada en el món esportiu i associatiu andorrà.

Tenim d'incentivar la pràctica de la bicicleta i que aquesta es realitzi amb les màximes condicions de seguretat.

Totes les vies del nostre país no tenen les mateixes característiques: urbanes, interurbanes, pendents, traçats, intensitat de tràfic, etc.; així com tampoc el mateix ús homogeni de la bicicleta: mitjà de transport esportiu o de lleure.

Per això, no es pot actuar d'una sola manera, sobretot a la xarxa viària.

Per totes aquestes raons demanàriem al Govern que elaborés un Pla director de la bicicleta, implicant-hi totes les parts interessades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Doncs, a la vista de les intervencions proposo declarar aprovada la Proposta per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia i abans de continuar, se suspèn la sessió deu minuts.

(Són les 18h)

(Són les 18.25h)

Bé, doncs es reprèn la sessió amb el punt número 6 de l'ordre del dia.

6- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, per escrit de data 17 de desembre de 1998, relativa a

l'aplicació i desenvolupament del Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona, adoptat per l'assemblea General de les Nacions Unides el 18 de desembre de 1979.

La pregunta fou publicada al Butlletí número 43/1998 del 17 de desembre.

Exposa la pregunta la Sra. M. Rosa Ferrer Obiols.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta legislatura -faré una prèvia abans d'entrar a fer la pregunta- serà la legislatura de la perseverança per part de l'oposició a posar preguntes al Govern i demanar que es facin determinades accions al Govern, i la perseverança per part del Govern de no fer-ho, perquè aquesta pregunta ja la vaig posar, pràcticament en els mateixos termes, el mes de maig de l'any 1998.

Bé, doncs, com he dit, en la sessió del Consell del 14 de maig del 1998 vaig preguntar al Govern si s'havia donat compliment a les disposicions de l'article 18 del Conveni sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació envers la dona. Concretament es tractava de conèixer si s'havia elaborat l'informe inicial, a sotmetre davant del secretari de les nacions unides, durant el primer any d'adhesió a aquesta convenció. El cap de Govern ens va respondre que no li havia semblat adient efectuar aquest informe i cito l'acta tal qual consta: "dins de l'any, aquell, i que preferia fer-lo en el moment que es pogués presentar més material legislatiu preparat que hagi arribat, ja, a ser aprovat"; es donava un temps d'espera, tot i que, ens afirmava que "...amb les Nacions Unides hem de complir amb tot el que hem firmat i volem complir-ho", tot això eren les seves paraules del maig de l'any passat.

Posteriorment, el 15 de setembre del 1998, vaig adreçar una carta al M. I. Sr. Síndic General demanant que trametés al cap de Govern el meu compromís adoptat a la reunió de dones parlamentàries, que va tenir lloc al Kremlin, a Moscou, en el marc de la centena conferència de la Unió Interparlamentària, el dia 6 de setembre d'aquest any, també de l'any 1998, i en la carta deia... bé, el meu compromís era el de fer el seguiment perquè Andorra donés compliment al que havia dit que faria, i que elaborés aquell informe per presentar davant de les Nacions Unides.

El mateix dia, el Sr. Síndic General m'informava per escrit que havia tramès degudament aquella carta.

Fins el dia d'avui -estem al gener del 1999 i la de la Convenció la vam adherir l'any 1996-, no he rebut cap més informació per part del Govern i, en canvi, sí que he tornat a rebre en data 14 de desembre de l'any 1998, també, una carta de la sotsecretària general de la Unió Interparlamentària, recordant que Andorra continua apareixen a les llistes dels estats que encara no han presentat l'informe inicial relatiu a l'aplicació d'aquell conveni. La carta en qüestió la tinc aquí a la seva disposició.

Com sigui que han transcorregut tots aquests mesos d'ençà, vuit mesos pràcticament, d'ençà que el cap de Govern donava resposta a la pregunta que havia formulat, i tres mesos i escaig des de què em vaig adreçar per carta al Sr. síndic, i com sigui que fins a la data tampoc no em consta que el Govern estigui preparant aquest informe. També vull posar de manifest que això no figura al redactat de la pregunta, que a la carta que vaig adreçar em posava a la disposició del Govern per elaborar aquell informe, i amb total col·laboració pel que jo pugui ser útil, la meva pregunta al Govern és la següent:

Quan pensa el Govern sotmetre al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides l'informe inicial en relació a les mesures adoptades per fer efectives les disposicions del conveni sobre l'eliminació de tot tipus de discriminació envers la dona, i que havia d'haver estat presentat en el termini d'un any després de l'entrada en vigor del conveni a Andorra, és a dir, durant l'any 1997?

I, lligat a això, si creu el Govern que s'està donant una bona imatge, com a estat a nivell internacional, en no donar compliment a les disposicions d'aquell conveni o de qualsevol altre conveni, i la qual cosa fa que haguem de rebre massa sovint recordatoris, sobretot els estic rebent com a *point focal* dins de la UIP, en el tema de la dona, des d'aquestes instàncies internacionals, i que haguem de sortir en llistes entre cometes "negres" en els informes de la Unió Interparlamentària.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Li he de dir, Sra. Rosa Ferrer, que no hem fet l'informe, vostè ja ho sap i, a més a més, que sabent-ho ja per la carta que va adreçar vostè al Sr. síndic, és clar que recullo favorablement la seva oferta de

col·laboració per la seva experiència en el tema, i per la seva preocupació claríssima en aquestes qüestions i, en tantes altres d'aquesta Cambra i del nostre país.

Sotmetrem l'informe una vegada l'haguem acabat de redactar, li puc dir que si no ho hem fet abans és perquè en la data que en vam parlar, aquí en aquesta Sala, i em semblava, sincerament, que podíem enllestir-ho que fins i tot més aviat, no teníem encara -per a mi- prou dades de la situació econòmica en general i dels indicadors que es fan durant l'any, i que, en la data que érem, em va semblar que potser valia la pena de dir: bé, farem el primer informe del qual partiran els futurs informes anyals sobre Andorra, en aquests temes. Potser, egoïstament seria millor dir: bé, fem un informe el més aviat possible, perquè les millores després ens farien millorar la imatge i ens permetrien sortir a les llistes verdes o a les llistes blanques i no a les negres. Això seria una política, doncs potser, intel·ligent però tampoc prou sincera. Crec que el que s'ha de fer és constatar les coses tal com són, i per constatar-les millor ara que tenim totes les dades. Pràcticament estem acabant de rebre les dades macroeconòmiques del país durant l'any passat, i també les dades de caire social de l'any, tindrem més dades per acabar aquest informe... Que l'hagués volgut acabar abans! Li confesso... però com que és un informe en el qual han d'intervenir diferents ministeris, de vegades no és tan fàcil com en un sol ministeri, si només afectés a un d'ells; i, realment, em sap greu no haver-lo fet abans. Però, penso que és clar, la segona part de la seva pregunta, i va una mica englobat tot, potser no és una bona imatge el no haver fet un informe, segur... sigui del tema que sigui, però molt especialment d'aquest. El que passa és que clar, val més sortir al que vostè en diu llistes "negres" per no haver fet un informe que per fer un informe en el qual surtin mancances greus amb la igualtat dels drets de la dona respecte a l'home. I això no serà així, confio, o serà d'una manera, com vostè sap més que jo, més favorable que en molts països que potser sí que presenten l'informe puntualment però que, en fi, alguns d'ells quan els llegim, vostè sap que són informes que cal posar-hi molt voluntarisme per creure-se'ls, en alguns casos, no d'Europa, naturalment.

A partir d'aquí, en fi, confesso i lamento no haver-lo pogut fer abans, i em comprometo a fer-lo i demanar-li a vostè, com ja s'ha ofert, a que ens ajudi a preparar-lo un cop els diferents ministeris implicats ens donin les seves conclusions, que seran en un termini molt immediat de temps.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol replicar, Sra. Rosa Ferrer?

Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Només agrair-li la intervenció del Sr. cap de Govern i reiterar-li això, que amb la mesura de les meves modestes possibilitats en aquesta qüestió, doncs, que comptin amb la meva col·laboració.

I, només dir que, en principi -ara ho estic dient de memòria- si mal no recordo, el mes d'abril d'aquest any, tornarà a haver-hi una reunió de dones parlamentàries en el marc de la UIP, i m'agradaria poder intervenir dient que ja hem fet el que havíem de fer, si fos possible.

Doncs, només això. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Li puc assegurar que ho podrà fer, en aquest sentit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Bé, doncs, passem al punt següent de l'ordre del dia.

7- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 17 de desembre de 1998, relativa a la situació dels membres de l'antic Servei d'Ordre, avui Policia, que es troben jubilats.

La pregunta fou publicada al Butlletí número 43/1998 del 17 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta pregunta, com es diu en l'exposició de motius que s'ha pogut llegir en el Butlletí, reprèn el que havíem preguntat, ja, aquí en la sessió del Consell General del dia 4 de juny. Allí vam preguntar per què el Govern havia reduït substancialment la pensió de jubilació que percebien

fins a la data diversos agents de l'antic Servei d'Ordre, ara Policia, que havien arribat, en aquells moments, als 65 anys d'edat. La pensió que rebien s'havia calculat sobre la base del que disposava l'article 15 del Decret orgànic del Cos de Policia de l'octubre de l'any 1971, i hi havia hagut una modificació l'any 1989 que, pensava jo, que no havia modificat aquell article; en tot cas, en la resposta oral que el ministre de la Presidència em va fer, és va dir que havia un redactat que era confús i que es podia llegir de varies maneres i, el ministre també em va dir, i ho llegeixo: "...actualment estem treballant per aclarir tots els extrems d'aquest estatut per aclarir el redactat de la clàusula, i per assegurar una interpretació definitiva que eviti que en el futur es puguin reproduir situacions propiciades per realitats confoses...", i la resposta va acabar dient que "...estava a l'espera de prendre una decisió definitiva i que els primers, com és normal -afegeixo jo-, que la coneixerien els afectats o els interessats -deia la contesta- i un cop s'hagués produït aquesta decisió ens n'informarien puntualment".

Com que han passat sis mesos i no hem rebut cap informació, la pregunta és insistir i dir: si aquest tema que no era tancat ni definitiu el 4 de juny, s'ha tancat ja? Si s'ha fet, quina és la decisió definitiva? I si no s'ha fet, fins quan haurien d'esperar els afectats? Aquesta és la pregunta.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com ja vam esmentar el passat 4 de juliol -em sembla...- 4 de juny, perdó, el redactat de l'article 15 del Decret del 1971 és confús i pot donar lloc a interpretacions, com també, ho és el redactat que reprèn al Decret orgànic del 1989.

A més a més, la realitat del col·lectiu afectat, jubilats de més de 65 anys, jubilats anticipats del Cos amb menys de 65 anys, i funcionaris en actiu no fa fàcil resoldre la problemàtica només amb un canvi de redactat.

El Govern continua interpretant, com interpretava aleshores, que l'article 15 del Decret orgànic del Cos de Policia de data 19 d'octubre de 1971, no possibilita el cúmul de la pensió de jubilació anticipada del Govern amb la pensió de vellesa de la CASS quan el funcionari assoleix l'edat de 65 anys.

Subsisteix, però, un dubte quan, a partir d'una interpretació, amb opinió nostra errònia de l'esmentat article 15, no s'han generat drets adquirits pels afectats i, és en mèrits d'aquesta circumstància i per millor garantia dels drets dels afectats, que el Govern ha decidit, de pròpia iniciativa, sotmetre la interpretació d'aquest punt, sotmetre'l a un control de legalitat a través d'un procediment contradictori davant dels tribunals competents.

D'aquesta manera eliminarem qualsevol dubte i, garantint els drets dels afectats, evitarem el cúmul de recursos individuals.

És per aquests motius que, en data 22 de juny de 1998, el Govern va acordar deixar sense efecte l'acte administratiu pel qual s'acordà la modificació de l'import d'aquella pensió de jubilació per tots els afectats, també va acordar regularitzar les sumes que per cada jubilat havien estat descomptades de les seves respectives pensions de jubilació i va acordar, també, sotmetre, com deia abans, a interpretació judicial l'article 15 en qüestió.

Per tant, a tall de conclusió, jo diria que el tema no està tancat, la decisió definitiva no està presa, per tant, doncs, el que vaig dir el 4 de juny continua sent vigent a hores d'ara. El Govern, en qualsevol cas, informará al Consell General quan es produeixi una solució definitiva, i no podria ser d'una altra manera, doncs, estem a la disposició dels senyors consellers generals per comparèixer a aquesta Cambra i donar les explicacions en el moment en què estimin oportú.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí. Jo, quan vaig posar la pregunta, no coneixia que el Govern hagués pres aquest Decret, que és el número 156/98, alguns dels afectats em van informar després d'haver posat la meva pregunta. Hi ha una cosa que a mi no em queda clara i, per tant, repregunto al Govern. La decisió del Govern a aquest Decret té 3 fases: primera, deixar sense efecte l'acte administratiu, s'entén, doncs, que no es retallin més les pensions, de moment; segona, regularitzar les sumes retingudes, és a dir retornar-les, abonar-les, i tercera, sotmetre a pronunciament judicial la declaració de quina és la bona interpretació en aquest cas, si la del Govern que diu que no es poden acumular o la dels afectats que, en aquest cas jo comparteixo, que sí que es poden acumular.

La meua pregunta és, com és fa per sotmetre a pronunciament judicial aquesta declaració quan els afectats -perquè ja ho he preguntat- no han interposat recurs contra aquest Decret del Govern, i, per tant, el Govern ha fet algun acte, alguna actuació judicial per sotmetre a procés contradictori, perquè de moment entenc jo que no s'ha fet perquè els afectats no estan immersos en cap procés contradictori.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre d'Interior, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

...les actuacions i, per tant, la presentació d'aquest procés contradictori. Evidentment, vostè és molt més docte que jo en qüestions de dret i en qüestions de tribunals, però amb un cas com el que ens trobem i, d'acord amb el que hem estat aconsellats pels assessors jurídics, en aquest cas, als quals hem demanat la seva opinió. L'eventual acord de reduir la pensió proporcional als jubilats, que cobraven la pensió de vellesa de la CASS -des del punt de vista del Govern, feta a l'empara de corregir un error d'interpretació de la Llei que no, per repetitiu, modifica aquesta, ni en legitima la reiteració, segons la jurisprudència del Tribunal Superior- no la pot adoptar el Govern per motu propi, sinó que hauria de permetre la contradicció de les persones afectades i, a més, aquesta, ser pronunciada pels tribunals. Així ho diuen una sèrie de sentències, i així, doncs, la que tinc davant, una sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior, la sentència 9604 de 19 de gener del 1996; es constata aquests extrems que el Govern ha decidit entrar en aquest procediment.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta? Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Primer una precisió, que no és polèmica però que és necessària. Jo no crec ser docte en res, però en tot cas aquí, i no li en faig greuge al Sr. ministre, jo entenc que tots els consellers generals som iguals i, per tant, jo no faig mai gala de la professió que pugui tenir i, per tant, la meua pregunta és estrictament política i no tècnica.

No coneixia aquesta sentència que ara ha citat el ministre, però a mi em preocupa una cosa sobre això, per això havia preguntat si el Govern havia actuat o

no havia actuat. El ministre diu que actuarà, doncs, esperarem i en tornarem a parlar un altre dia.

Però el que diu aquesta sentència, o el que a mi em sembla que diu aquesta sentència és que la persona a la qual se li retalla una prestació ha de poder fer recurs i discutir-ho. En aquest cas, si les persones aquestes no han fet recurs, no veig com ho podem discutir. Si el Govern insta un procediment especial a aquestes persones, seran citades a discutir, genera en tot cas -i amb això acabo, Sr. síndic- constato, doncs, que aquesta situació no està resolta i que, per tant, aquests jubilats continuen pendents d'una decisió i encara tenen el risc de veure la seva pensió retallada.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre, vol contestar?

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

El cas, doncs, de risc que hi haurà, és un pronunciament, el que busquem és un pronunciament clar i que no doni lloc a equívocs i, si vostè ho considera oportú, doncs, li puc passar còpia d'aquesta sentència que tinc al davant.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Bé, doncs, passem al punt següent de l'ordre del dia.

8- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 17 de desembre de 1998, relativa a la mort accidental d'un treballador en les obres del túnel d'Envalira.

La pregunta fou publicada al Butlletí número 43/1998 del 17 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic, aquesta és una pregunta gens agradable, perquè ens fa parlar d'una situació molt més dramàtica de la que acabem de parlar.

La nostra preocupació en posar-la és la següent: s'han començat les obres del túnel d'Envalira, ens assabentem llegint la premsa el dia 4 de desembre que el dia 3 hi ha hagut, dissortadament, un accident laboral amb la mort d'una persona que hi treballava.

A partir d'aquí, ens hem fet una sèrie de preguntes que les formulem al Govern perquè ens les contesti en relació a quin a sigut l'informe de la inspecció del treball, si n'hi ha; si n'hi ha, demanem que se'ns envii una còpia; si no s'ha fet, preguntem quins han sigut els motius que han portat a no fer-ho?

Després, la segona vessant de la pregunta és saber per què, perdó per què... si el Govern ha verificat si les empreses que estan treballant en les obres del túnel d'Envalira respecten, en general, les condicions i normatives de seguretat en el treball?

I, finalment, dues altres preguntes que una diu: si la dissortada víctima de l'accident laboral tenia la seva documentació administrativa, és a dir, autorització de sojorn i treball en regla?; i si no la tenia, si s'ha obert un expedient? i, per quina empresa estava treballant aquesta persona?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, el Sr. ministre de la Presidència.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Farem una resposta combinada entre el ministre d'Ordenament del territori i jo mateix.

Pel que fa al primer punt hi ha un informe de data 17 de desembre de 1998, que tal i com es demana a la pregunta es farà arribar als senyors consellers.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, completa la resposta el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Gràcies, Sr. síndic.

Abans de contestar els apartats de la pregunta dos, tres i quatre, voldria manifestar que, tan aviat com el ministre que us parla va tenir constància del dissortat fet, acompanyat del director del ministeri, es van desplaçar de forma immediata al lloc dels fets.

Una vegada allí, pel que fos menester, vaig constatar amb grat, la presència del president de la Comissió d'Ordenament Territorial, al qual agraeixo la seva sensibilitat, i també, vaig constatar la presència del responsable del ministeri per les obres del túnel d'Envalira, el Sr. Esteve Comes, al qual també aprofito per agrair la seva diligència.

Quant a l'apartat dos de la pregunta: ha verificat el Govern amb caràcter general si les empreses que treballen a les obres del túnel d'Envalira respecten

les condicions i normatives de seguretat en el treball? Evidentment que el Govern ho ha fet, senyor conseller... i ho ha fet -i, per no allargar molt la pregunta- només li llegiré l'última part de la contesta, que diu: "... durant la fase dels treballs preparatoris, l'empresa -i, aprofito per dir que les obres del túnel d'Envalira no s'han iniciat, que l'única cosa que s'ha iniciat són els treballs preparatoris. Durant la fase dels treballs preparatoris, l'empresa Treballs Públics Daniel Armengol, empresa subcontractada per la constructora UTE, FCC i NEXO per a l'execució dels treballs de moviment de terres, va presentar al departament d'Indústria i Transports del ministeri d'Economia el document titulat "Memòria d'excavació en roca amb ús d'explosius de l'accés a la boca Grau Roig del túnel d'Envalira" de data: octubre de 1998, d'acord amb la reglamentació vigent sobre la utilització d'explosius. Aquest document inclou l'anàlisi de la geologia i la mecànica de la roca, execució de perforacions, estudi de vibracions, càlcul de les càrregues operants i de l'índex de perillositat, esquemes de tir, definició de la càrrega de les barrinades, així com la definició detallada de les característiques dels explosius i la resta de càlculs relatius a la connexió i encesa de barrinades.

A la vista de la documentació aportada en data 30 d'octubre de 1998, es va emetre per part del referit departament, el corresponent certificat d'aprovació del projecte de voladures especials esmentat anteriorment amb el número 07/98, que és aquest.

Passant a la part número tres de la pregunta: la dissortada víctima de l'accident laboral mortal tenia la seva documentació administrativa, autorització de sojorn i treball, en regla? Doncs, sí, Sr. conseller, la tenia, aquesta és la sol·licitud de sojorn i treball temporal. El Sr. Jorge Castillo Galera es trobava en possessió d'un rebut, d'autorització de sojorn i treball provisional fins el 12 de desembre de 1998, data de fi del contracte.

Quant a l'apartat número quatre de la pregunta: quina era l'empresa per la qual prestava els seus serveis el treballador difunt? Aquesta era una empresa que es diu: "Obras i Servicios del Berguedà". És una empresa contractada per Treballs Públics Daniel Armengol.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu, voleu replicar? No?

Alguna repregunta?

Passem, doncs, a l'últim punt de l'ordre del dia.

9- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols i pel M. I. Sr. Simó Duró Coma, per escrit de data 17 de desembre de 1998, relativa a l'afectació de funcionaris del Cos de Policia a serveis o unitats diferents a les que habitualment presten els seus serveis.

La pregunta fou publicada al Butlletí número 43/1998 del 17 de desembre.

Exposa la pregunta... si us plau, qui?

Sra. M. Rosa Ferrer, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Hem tingut coneixement que s'està produint una reforma o canvi de personal en la Unitat d'Investigació del Cos de Policia. Concretament, el cap de servei ha estat, ja, afectat a la Unitat General que compta amb les seccions del Pas de la Casa i Enquestes.

Quatre altres funcionaris que pertanyen a la mateixa unitat han rebut, també, la notificació que són afectats -això ho havien rebut en el moment d'interposar nosaltres la pregunta que era el dia 17 de desembre-, doncs, la notificació que eren afectats a altres unitats, com són Fronteres i Estrangeria o Seguretat Ciutadana, a comptar del primer de gener de l'any 1999. Per tant, teòricament ara, ja estan desenvolupant aquesta nova activitat. I curiosament, entre aquestes persones, s'hi troba també, els sotscaps del servei de la Unitat d'Investigació.

Paral·lelament, sembla que, també, altres funcionaris de la mateixa Unitat d'Investigació se'ls havia insinuat que a mitjans del mes de gener, d'aquest any 1999, serien afectats a altres unitats.

Aquesta reestructuració d'una unitat com la d'Investigació, que el mes d'octubre de l'any 1997 comptava amb 27 funcionaris i, aquesta dada la tenim perquè, molt amablement, me la va fer arribar el ministre d'Interior d'aquell moment -el Sr. Lluís Montanya-, i doncs, aquesta reestructuració d'aquesta unitat d'Investigació, de també la qual s'està procedint a canviar, no sols els agents de Policia sinó les persones que des de fa anys ocupaven els càrrecs de màxima responsabilitat i, per la qual cosa havien rebut una formació específica, sembla que ha d'obeir forçosament a una raó molt concreta en benefici del propi servei.

Alhora, si bé el Decret orgànic del Servei de Policia andorrà del 3 de juliol de 1989, publicat al BOPA número 18 de l'agost de l'any 1989, estableix en el seu article 9, que el director de Policia pot nomenar els diferents caps de Servei responsables de cadascun dels serveis especialitzats, cal tenir present que una reestructuració com la que s'està produint ha implicat, també, la modificació i diversificació de la unitat general, que a partir d'ara compta amb dues seccions, i la creació de la Unitat Ciutadana, que és de nova creació.

Com sigui que l'article 8 del mateix Decret orgànic estableix que el director de Policia ha de proposar -i subratllat proposar- la modificació i diversificació dels serveis especialitzats, i per mitjà de simple acord quan, conjunturalment, -i subratllat conjunturalment- sigui necessari, no ens resta més que pensar, que per raons de conjuntura, és a dir, per un conjunt de circumstàncies, s'està procedint a prescindir dels serveis dels professionals que, des de fa anys, presten els seus serveis a la Unitat d'Investigació, i han rebut una formació continuada i específica per aquest concepte a càrrec del pressupost de l'Estat; o bé, el Govern ha adoptat... -o és això, o són raons de conjuntura- ...o el Govern ha adoptat el preceptiu acord, per crear aquesta nova unitat, o són les raons de conjuntura les que han provocat la creació d'aquesta nova unitat?

En aquestes circumstàncies, la nostra pregunta és: ha estat consultat el Govern per part del director de la Policia a l'hora de procedir a efectuar aquests canvis en les unitats de serveis? El Govern ha adoptat el preceptiu acord? Quins són els conjunts de circumstàncies que han portat els canvis de funcionaris de la Unitat d'Investigació afectant-los a altres unitats? Per quin motiu s'ha creat la Unitat Ciutadana diversificant-la de la Unitat General? A quants altres funcionaris de la Unitat d'Investigació afectarà aquesta reestructuració?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, el ministre d'Interior. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. síndic.

El dia 2 de juliol passat, el director de la Policia va adreçar un informe al Sr. ministre d'Interior, en el qual proposava partir la Unitat General en dos unitats: la nova Unitat General, que comprendria la secció d'Enquestes i la secció del Pas de la Casa; la

Unitat de Seguretat Ciutadana, que comprendria la resta de seccions i grups de l'antiga Unitat General.

La proposta d'organització per millorar l'eficàcia dels serveis prestats en els següents sentits:

Primer: reduir l'excessiva dimensió de l'antiga Unitat General. En efecte, aquesta estava sobredimensionada, tant a nivell d'efectius com de missions encomanades. Aquesta unitat comptava amb 74 policies de diversos graus i 9 agents administratius, sobre uns efectius totals del Cos de Policia, 144 policies i 30 secretàries i agents administratius.

Això s'explicava perquè la unitat assumia una multiplicitat de tasques molt importants: missions preventives, missions de control i repressives, missions d'investigació, missions de Policia judicial i administrativa.

La creació de les dues noves unitats suposava la delimitació de competències i la possibilitat d'afectar, adequadament, els recursos humans i tècnics a cadascuna, en funció de la seva respectiva comesa.

Un altre objectiu que es perseguia amb aquesta organització d'unitats era racionalitzar l'estructura i coordinació de la nova Unitat General a través de la distribució dels serveis propis entre les dues seccions. Les respectives característiques de cada secció permeten dissociar els serveis i enquadrar-los en estructures independents sense causar problemes de coordinació sinó, al revés, facilitant-los.

La secció d'Enquestes realitzava una gran quantitat d'enquestes judicials i algunes de tipus administratiu. Amb una nova estructura s'ha millorat o es pretén millorar l'eficàcia de la secció, confiant-li exclusivament les enquestes judicials; les de tipus administratiu són atribuïdes a la Unitat de Seguretat Ciutadana.

Quant a la secció del Pas de la Casa, es perseguia adequar l'estructura del servei a les seves peculiars característiques. Ha estat comandada presencialment per un oficial i un sotsoficial i, a més, el seu allunyament geogràfic feia recomanable combinar la seva autonomia amb l'estat de supervisió, control i coordinació per un cap d'unitat amb la disponibilitat suficient.

La proposta de reorganització va ser aprovada pel ministre d'Interior i comunicada per carta de 20 de juliol de 1998 al director de la Policia.

Quant a la segona part de la seva pregunta, el dia 9 de setembre passat, entenem que en virtut de les competències que l'article 9 del Decret orgànic del Cos de Policia del juliol del 1989 atribueix al seu director, aquest va acordar procedir a fer un relleu al capdavant de la nova Unitat General.

La decisió de procedir al relleu i de cobrir aquesta plaça s'adoptarà amb efectes a partir del dia 24 del mateix mes, data que coincideix amb la data d'obertura prevista pel nou edifici de serveis.

El director m'ha informat que el nomenament dels respectius responsables de la Unitat General i de la Unitat d'Investigació s'ha efectuat determinant les condicions objectives que s'entenen necessàries per a ocupar els càrrecs. També em va informar que la complexitat creixent dels assumptes que ocupen la Unitat d'Investigació i la innegable dimensió jurídica implícita en la prestació d'aquest Servei d'Investigació criminal, ja havien aconsellat, feia anys, reforçar aquesta unitat mitjançant la incorporació d'un nou quadre, preferiblement un llicenciat en dret.

Això s'emmarcava amb l'objectiu d'augmentar qualitativament i quantitativament l'eficàcia del Servei de Policia i, també, amb la necessitat de mobilitat interna com en qualsevol administració moderna.

El director de la Policia, per tant, va creure oportú canviar d'afectació l'oficial cap de la Unitat d'Investigació, dos sotsoficials i dos agents de la mateixa unitat. En qualsevol cas, el canvi d'afectació no ha suposat per ells la pèrdua del grau ni de cap avantatge social.

Per finalitzar, també, se m'ha informat, des de la direcció del Cos, que no estan previstos nous canvis d'afectació de membres de la Unitat d'Investigació.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. Ferrer, vol tornar a intervenir?

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Gràcies per l'explicació global, només una puntualització pel que respecta a la primera part de la seva resposta.

Ha dit que la voluntat de dividir la Unitat General amb dues unitats: general i ciutadana, era per una excessiva dimensió de la pròpia unitat en si. Ha parlat, si malament no he pres les dades, de 74: entre agents, oficials, sotsoficials, etc. i 9 administratius, així se sumen 83 persones a càrrec de la Unitat General. La única cosa és que -permetin que no ho entengui o potser per manca de dades- la motivació aquesta de descarregar la Unitat General, si tenim en compte que, em sembla que és -perquè tampoc entenc massa el que és- la Unitat Ciutadana continua contant amb 56 persones al seu càrrec. Per

tant, diu, és que es divideix i es reparteix equitativament... Potser ja li he dit que és una manca de coneixement, no?, però d'acord amb el funcionament, amb tots els esquemes que m'havien fet arribar els ministres d'Interior, concretament el Sr. Lluís Montanya, doncs, em trobo que... el que observo és que la Unitat General, on ha estat afectada la persona que ocupava la Unitat d'Investigació, doncs, només compta ara amb 17 persones -pel que se m'ha informat- mentre que l'altra unitat continua comptant amb 56 persones entre agents, etc., el qual és un argument... potser ja li dic, insisteixo, és per falta de coneixement, però un argument que, així a priori, em sembla que s'hauria de fonamentar, potser una mica més, amb el que afecta els serveis.

Només això. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre, voleu contestar?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Simplement, tot i ocupar el càrrec, a vegades també el que és l'estructura organitzativa de l'organització de la Policia requereix un anàlisi molt més llarg i més aprofundit del que avui en dia puc aportar. En qualsevol cas, jo sí que em comprometo a fer arribar les seves opinions quant a l'organització i en quant a l'efectivitat de la Policia a la direcció del Cos, per tal que, com a mínim, doncs, es pugui completar l'argumentació.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Agraïxo la informació que ens ha passat el Sr. ministre d'Interior.

Jo, el que m'interessava saber és si aquestes coses s'havien fet amb coneixement del Govern? Sabem que ha estat fet amb coneixement del Govern en el seu moment, a després, la potestat que arriba a tenir el director de la Policia, i n'ha fet ús.

Ja tinc una part, diguem, de curiositat o de responsabilitat, doncs, corresposta; evidentment que les persones que, moralment..., perquè és clar, aquí s'ha parlat que no se'ls havia afectat la categoria, ni

el sou, ni res de tot això, però, evidentment que moralment sí que s'ha afectat a persones, i vaig ser sensible amb aquesta solució que se'ls va posar i que va anar en contra.

I, això, senzillament, també, per dir que els aclariments que m'han donat només fan que confirmar que moltes persones... moltes persones sigui per ignorància o sigui persones que haurien pogut intervenir i, potser, haurien pogut suavitzar aquest estat de tensió al qual han estat posats els elements. Doncs, aquí, en el cas que estem parlant, doncs, demostren ben bé que aquesta actuació, havent tingut un fonament, em demostren com aquestes persones que haurien pogut intervenir no van intervenir, i van donar una argumentació errònia a les persones que van anar a trobar aquestes persones que tenien facultat, i que no van resoldre el problema.

Gràcies Sr. ministre d'Interior.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol respondre Sr. ministre?

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Potser no responc el que he cregut que em preguntava el Sr. Simó Duró, però en fi, el que sí que es produeix és un respecte clar del que són les competències de cada òrgan. En aquest cas el Govern, en aquest cas, el ministre d'Interior, que és competent i que, per tant, ha de participar, si més no, en un acord pel que fa als canvis organitzatius dins de la Policia i diu les competències pròpies de la direcció del Cos quant a assignació d'elements a les unitats que estimin més oportuns, etc.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.05h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234